

Dan kunnen we eerst en vooral het verslag van de vorige zitting van 22 september goedkeuren. Het zijn twee verslagen: het woordelijk verslag, maar dat is pas gisteren verspreid en het was 170 pagina's. Ik veronderstel dat niemand erin geslaagd is om dat tegen vandaag te lezen. Dan stel ik voor dat we dat ook zoals de vorige keer op de volgende zitting ter goedkeuring zullen voorleggen.

Kan het beknopt verslag van 22 september goedgekeurd worden? Ja. Bij dezen.

Collega's, wat vanavond betreft, voor het horen van de mensen waren er vijf mensen, vijf personen uitgenodigd naar de commissie, zijnde Tom Balthazar, Christophe Peeters, Ruben Piqueur, Karin Temmerman en Frank De Mulder.

Ik heb gisteren melding gekregen, een schrijven gekregen, en het is ook op de room geplaatst, van de heer Ruben Piqueur. Die heeft laten weten niet in te gaan op de uitnodiging. Hij heeft kennis genomen van de verklaringen die werden afgelegd door zijn vader, en heeft daar zelf niks aan toe te voegen. Tot zover de argumentatie van Ruben Piqueur.

Dit betekent concreet dat wij vanavond de heren Christophe Peeters, de heer Tom Balthazar, Frank De Mulder en mevrouw Karin Temmerman zullen horen.

Ik stel voor, collega's, dat wij die mensen een voor een aan het woord laten, en dat er dan opnieuw ook vragen kunnen gesteld worden. De heer Deckmyn.

De heer Johan Deckmyn. Vorige vergadering heeft nogal lang geduurd. Ik had eigenlijk ook toen aan u gezegd dat ik voor de heer Termont nog vragen had, maar die, gezien het toen al een uur 's nachts was, de vergadering niet wou rekken.

Maar daarbij aansluitend zullen wij dan donderdagavond ook nog een keer een apart luik besteden om het zo uit te drukken, waarbij de heer Termont nog een aantal vragen kan beantwoorden.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. De heer Termont.

De heer Daniël Termont, burgemeester. Zoals steeds, voorzitter, ben ik ter beschikking, maar misschien ware het toch goed, als er technische vragen zijn, of detailvragen uit het verleden, dat die op voorhand overgemaakt worden, want men mag mij niet kwalijk nemen, als men mij vragen stelt uit het verleden, dat ik er niet op kan antwoorden. Als men detailvragen heeft, ben ik zeer graag bereid dat ook op te zoeken en tegen donderdag dan een antwoord te geven, maar ik ben donderdag volledig ter uwe beschikking.

De heer Bruno Matthys. Voorzitter.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. De heer Matthys.

De heer Bruno Matthys. Er is mij toch iets niet duidelijk, waarom mogen er geen vragen gesteld worden aan de burgemeester vanavond nog?

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Ik heb net gezegd...

De heer Bruno Matthys. We weten toch niet hoelang... We kunnen toch misschien...

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Het voorstel van collega Coddens. Ik heb net gezegd dat wij vanavond die kans ook zullen benutten en, indien er vragen zullen zijn in het kader van het horen van de mensen vanavond, dat er ook vragen, aangezien de heer Termont *(onverstaanbaar)*

De heer Bruno Matthys. *(onverstaanbaar)* vanavond ook vragen mogen gesteld worden nadat de getuigen werden ondervraagd.

Ik ben inderdaad, ik kan dat bevestigen, uit vrije wil ingegaan op de vraag van uw commissie om hier vanavond een en ander te verduidelijken als getuige. Omwille van het feit dat in het gemeenteraadsbesluit toch wel heel duidelijk staat, en u ook bij de aanvang van de werkzaamheden de intentie heeft geuit om de werkzaamheden af te ronden tegen uiterlijk het einde van de maand oktober, zal ik de tijd van de commissie niet in beslag nemen met uitweidingen, beschouwingen die los staan of die niks te maken hebben met het onderwerp zoals de gemeenteraad het in haar besluit heeft vastgelegd.

In mijn korte inleiding, waarvoor ik een 10-tal, 15-tal minuutjes tijd vraag en de aandacht vraag van de commissie, en ook in mijn antwoorden daarna zal het uiteraard gaan over het voorwerp van deze commissie, zijnde de contacten met de Optima-groep.

Uiteraard, om het heden te kunnen beoordelen en om lering te trekken voor de toekomst, is het af en toe nuttig om ook eens het verleden nader te bekijken en te weten waarover we spreken.

Het is zo dat de contacten, althans waar ik mee te maken had, met de Optima-groep, van mij, van de burgemeester en nog wat andere mensen, uiteraard voortkomen uit het dossier van het AA Gent-stadion, nieuwe voetbalstadion, ondertussen gemeenzaam bekend als de Ghelamco Arena.

Het is een project dat uiteraard wel een hele historiek heeft, een historiek die je eigenlijk zeer kort moet beginnen situeren aan het eind van de jaren 90, rond de periode 1999-2000, toen Ivan De Witte pas voorzitter was geworden en de vaststelling deed, een beetje tot zijn eigen verbijstering en consternatie, dat hij voorzitter was geworden van een club die eigenlijk al met één been in derde klasse stond, die zo goed als failliet was, een club met een budget toen van ongeveer 240 miljoen Belgische frank, jaarbudget, en een schuld zoals toen bleek, in eerste raming, van meer dan een half miljard Belgische frank.

van het Ottenstadion ook bouwgrond zijn, en dat daar in een latere fase mogelijkwijze nog een woonproject kon gerealiseerd worden.

Dat is eigenlijk de start van gans het verhaal. Heel snel is men toen tot de conclusie gekomen dat de enige manier om structureel te zorgen voor een groei van de club, om te zorgen dat het budget zou verhogen, en dat men inderdaad in de toekomst de mogelijkheid zou hebben, niet alleen om die schulden weg te werken, maar ook om de club verder te laten groeien en een vaste waarde te maken in de top van het Belgisch voetbal, een nieuw stadion was, op een nieuwe locatie, met een uitgebreidere capaciteit.

Ik moet eerlijk zeggen, op het moment, als je weet dat je eigenlijk op de rand van het faillissement staat, en dan zeggen "we gaan een stadion bouwen met een capaciteit van de helft bij ten opzichte van wat je hebt", een stadion van 20.000 toeschouwers als je 6.000 abonnees hebt op dat moment, met één been in derde klasse staat, dat is zoiets als iemand met een nabije doodervaring die zegt dat hij de mont Ventoux gaat oprijden. Dat was een zeer ambitieus verhaal.

We zijn dan ook beginnen zoeken naar mogelijke locaties. Er is daar van alles gepasseerd, van Flanders Expo, dat toen nog niet The Loop heette, maar nog gewoon Flanders Expo, tot... Dat is dan afgevoerd omwille van het feit dat daar andere mogelijke bestemmingen waren voor die gronden, dat die eigenlijk te duur waren om een voetbalstadion op te realiseren.

De Watersportbaan is in beeld gekomen, de Noorderlaan, er zijn zelfs nog ideeën geweest om de Watersportbaan een stukje te draaien om plaats te maken voor dat stadion.

Uiteindelijk, en dat is hier ook al door de burgemeester meegegeven, is iemand van zijn medewerkers op het idee gekomen: "Waarom zouden we dat niet doen op de Groothandelsmarkt? Daar is ruimte voorhanden, en de vraag is of daar nog toekomst in die activiteit Groothandelsmarkt zit."

bijzonder verdedigbaar is, in functie van het beschermen van ons kernwinkelgebied in de binnenstad. Dat is een stuk moeilijker geworden.

Uiteindelijk, ja, in die zoektocht, ook door AA Gent trouwens, naar mogelijke partners om dat te financieren, is men dan uitgekomen bij de Groep Optima, die op dat moment ook in Gent aangeland was met een aantal projecten, onder andere de afbraak en reconversie van de oude drukkerij Het Volk.

Men was, denk ik, toen bezig ook op dat moment met de realisatie van een woonproject op de site van de Sint-Michielsparking - die appartementen die daarboven staan, dat heeft daar een hele tijd braak gelegen daarvoor, de oude garage Vandersmissen was daar -, een aantal projecten aan het realiseren, woonprojecten in Gent.

Zij zeiden van "oké, wij gaan dat doen, wij gaan mee in dat verhaal stappen van het stadion". Wij hebben ook onmiddellijk gezegd als stadsbestuur "goed, wij willen de gronden beschikbaar stellen via een constructie met een erfpacht voor 99 jaar", waarbij wij ook de afspraak gemaakt hebben dat de gelden, de canon die wij van de private ontwikkelaar zouden ontvangen voor die gronden, opnieuw zouden worden geïnvesteerd in het stadion - waar het dan eigenlijk op neerkomt dat je die gronden voor 1 euro beschikbaar geeft, het is te zeggen: je krijgt geld, en je steekt het onmiddellijk weer in het project, goed wetende dat we moesten gaan voor een gemengd project, niet alleen de site van de Groothandelsmarkt, maar ook de ruime omgeving.

Er is ook een speciaal RUP opgemaakt voor dat project, precies om mogelijk te maken dat met de winst, het geld dat kon verdiend worden door daar geen shopping center van 50.000 vierkante meter aan te leggen, maar een stuk grootschalige retail - wat nu zich vertaalt in de Brico en in de Albert Heijn, maar ook een stuk kantoren en kantoorachtigen -, dat daar eigenlijk de winst moest worden gehaald, die diende om het per definitie verlieslatende verhaal van het

Het project start. Ik kan u verzekeren, dat is met veel vallen en opstaan gebeurd. Het is niet dat dat één rechte lijn, één traject was. Er zijn verschillende ontwerpen van stadion die gecirculeerd hebben.

We hebben een aantal keer de eerste steen gelegd, u zal zich dat willen herinneren. Waarom? - en dan kom ik natuurlijk tot de essentie van de zaak - Dat is dat telkens opnieuw de realisatie, eerstesteenlegging, financiering, werd uitgesteld.

We begonnen ook wel te zien, natuurlijk, dat het geld niet kwam op het moment dat het moest komen van de private ontwikkelaar. Dat was heel duidelijk. We hadden van in het begin ervoor geopteerd om te werken met een volledig ontwikkelings- en bouwriscico bij de private partner.

Wij hebben altijd de intentie gehad om pas het stadion en het voetbalgedeelte van het stadion in eigendom, in opstal te nemen, technisch gesproken, op het moment dat het was opgeleverd. Eigenlijk een beetje volgens het systeem van sleutel-op-de-deur. Je neemt pas je eigendomsoverdracht op het moment dat je zeker bent dat het huis af is, dat het opgeleverd is, en dat het voldoet.

Voor de rest, het financiële risico van de commerciële ontwikkeling, het gedeelte non-foot, niet-voetbal, werd volledig gelegd bij de private ontwikkelaar. Ik spaar u ook een aantal heroïsche discussies die er op dat moment zijn geweest, want de sfeer is niet altijd bijzonder aangenaam geweest daarin, omdat zowel wij als de club continu aandrongen op realisatie, op boter bij de vis, op de cash die er op tafel moest komen vanuit Optima als private ontwikkelaar.

Ik moet daar zeggen, wij hebben altijd een front gevormd met de publieke partners. De publieke partners, dat is de Stad Gent in al zijn geledingen en KAA Gent. We hebben dan een ploeg gevormd waar Daniël Termont van in het begin bij betrokken was, waar ikzelf als schepen van Sport en van Financiën bij betrokken was van in 2002, waar Ivan De Witte en Michel Louwagie bij betrokken waren.

genomen om een eind te maken aan die samenwerking, om simpelweg te zeggen met Optima "jongens, met jullie gaat het niet meer".

We hebben dan een andere partner gevonden, ik denk dat dat verhaal ook ondertussen genoegzaam bekend is, die het wel kon, die wel in staat was om het te doen, ondanks de financiële crisis. U mag niet vergeten, we zijn gestart in 2002 met dit project, in 2007-2008 was er ondertussen een stevig bankencrisisje uitgebroken, en dat betekende natuurlijk dat het al iets minder evident was om partners te vinden die de centen, die de cash bijhadden om dat te kunnen doen.

We zijn daarin geslaagd om dat te doen met Ghelamco. Ik moet zeggen dat de heer Gheysens en zijn team schitterend werk gedaan hebben om het aantal vierkante meters van dat stadion, en dus de bouwkost, te gaan beperken.

We hebben daar als Stad ook onze verantwoordelijkheid genomen om hier in de gemeenteraad met zijn allen een bijkomende investering, een bijkomende injectie van 10 miljoen euro mogelijk te maken, wat onze totale bijdrage op 24,8 miljoen heeft gebracht. Een bijdrage die ook tot slot van alle rekeningen was, een bijdrage die nooit kon overschreden worden, en die wij uiteraard ook niet overschreden hebben, een bijdrage die hier in de gemeenteraad, in al zijn verschillende facetten, zowel in de kredietovereenkomst voor die bijkomende middelen als de budgetten bij elke begrotingsopmaak en begrotingscontrole zijn meegegeven, en uiteraard ook bij alle erfpacht- en opstalovereenkomsten die hier in de gemeenteraad zijn geweest, en die telkens, op meestal een paar onthoudingen van de collega's van Groen na, met unanimitéit hier zijn goedgekeurd door de gemeenteraad.

We hebben uiteraard in de loop van de jaren heel wat dingen bekeken, heel wat dingen gezien. We zijn gaan kijken naar diverse stadions, in Amsterdam, in Alkmaar, de nieuwe stadions die gebouwd werden, er werden expertisen aangetrokken, iemand aangetrokken die betrokken was bij de bouw van de Arena in Amsterdam, om te kijken "hoe bouw je

18.000 abonnees zouden zitten. Het was ook absoluut geen evidentie, van 13 eerst naar 20 loges gaan, dat dit ging lukken om die verkocht te krijgen, commercieel, door AA Gent, laat staan dat het idee bestond dat we ook al al de skyboxen, de officeboxes aan de overkant, in het tweede seizoen zouden hebben kunnen vullen.

Ik heb dat traject mogen afleggen. Het is een zeer boeiend traject geweest, het is een hobbelig parcours geweest, dat is waar. We zijn in eerste instantie met een kandidaat in zee gegaan, zijnde Optima, die ons verzekerd had en gezegd had en aangekondigd had dat zij dat konden. Toen bleek dat ze dat niet konden, hebben we beslist om uit elkaar te gaan, om de stekker daaruit te trekken.

Ik heb dat traject mogen afleggen met mensen als Ivan De Witte, met Michel Louwagie, maar zeker ook met Daniël Termont. Ik kan u zeggen wat dat betreft, want het is toch ook het voorwerp van deze commissie, dat in de twaalf jaar dat ik samen met Daniël Termont bezig geweest ben namens de Stad om dit project te realiseren, er op geen enkel moment, maar dan ook op geen enkel moment een ander belang gediend is door Daniël Termont dan het belang van de publieke partners, het front van Stad en club, voor de gemeenschap, en dat heeft uiteindelijk zelfs geresulteerd in een club die ook zichzelf verankerd heeft in de gemeenschap onder de vorm van een cvba met sociaal oogmerk, om de garantie te geven dat hij niet kan worden overgekocht door een investeerder, of dat dan een Arabier, een Rus of een Chinees is of een Belg, maakt op zich niet uit, maar die club heeft zich verankerd in het gemeenschapsleven van Gent.

Dat publiek front hebben we altijd, van in het begin van het traject tot aan het eind, samen kunnen staande houden. Ik denk dat we daar bijzonder fier op mogen zijn. Het is een traject dat we samen hebben afgelegd, altijd met het belang van de gemeenschap, altijd met het belang van de club, altijd met het belang van de publieke partner in het oog, en zeker en vast niet met het belang van de private partner. Zij moesten het risico nemen, zij hebben aangekondigd dat ze het gingen doen, zij zijn daar niet toe in staat gebleken.

wie hij intens samenwerkte, een vlucht in een door hem gecharterde privéjet aanbod.

Ik maak een sprongetje, ik kom straks nog terug naar 2004, maar in 2006 kon u meevliegen naar Londen, dat is hier ook al vermeld geweest. Op 15 en 16 november vond daar de Stadium Revenue Summit plaats. Ik vroeg mij af hoe die beslissing tot stand gekomen is, om mee te vliegen met deze privéjet.

Vindt u het kunnen dat u blijkbaar gratis meevloog met een privéjet van een zakenman met wie u misschien later of al bezig bent met deals af te sluiten? Was er ook een collegebesluit ter zake om de reis naar Londen te rechtvaardigen? Dat is een vraag, eerlijk gezegd, die bij mij vaak terugkomt.

Maar Jeroen Piqueur verklaarde ook nog, en ik citeer, ook weer uit de commissie: "Er zijn ook nog andere beurzen geweest, ik denk, in Berlijn. Daar is mijn zoon naartoe geweest, denk ik, samen met schepen Peeters, en noem zo maar op." Einde citaat. Vandaar ook mijn vraagstelling. Werden de bezoeken aan deze beurzen steeds geregeld via collegebesluiten? Werden er bij deze beurs- en/of andere bezoeken ooit kosten betaald door Optima en/of de heren Piqueur?

Er is dan natuurlijk ook nog heel wat te doen geweest over het al dan niet aanwezig zijn van schepenen op de boot van Jeroen Piqueur. Vandaar, u voelt mij al komen, was u ooit aanwezig op deze boot? Jeroen Piqueur verklaarde tijdens de voorbije zitting het niet meer zo goed te weten. Dat is een constante, als de heer Piqueur niet wou antwoorden, dan was hij het een beetje vergeten. Heeft u misschien weet van andere schepenen die te gast waren op de boot van Piqueur?

Dan heb ik voor 2004, 2005 en 2006 eigenlijk een paar vragen die telkens terugkomen. Misschien zal ik ze vermelden, want uiteindelijk, in het begin van de zitting heb ik gevraagd of ik de heer Termont vragen kon stellen, maar veel van die vragen zijn gelijkaardig, dus ik vermoed - het gaat ook over collegebesluiten -, dat u misschien niet altijd onmiddellijk een antwoord kan geven. Ook

de deelname van De Saer-Mahieu. Toen vroeg ik mij af "waar is de factuur dan voor de reis- en verblijfskosten van Paul Teerlinck en Daniël Termont?" - die nochtans conform het collegebesluit van 12 februari ook onder hetzelfde begrotingsartikelnummer werden voorzien, en aldus op hetzelfde detail van uitgaven vermeld zouden moeten staan. Daar heb ik dus toch wel wat vragen bij, hoe dit kan.

Er is sprake van bewijsstuk 5, bij het detail van de uitgaven. Daar staat dan een charter Antwerpen-Cannes vermeld, maar niet of dat een of twee personen zijn, wellicht maar een, maar ik zou toch zeker willen weten hoe het zit met de reis- en verblijfskosten van de heer Termont en de heer Teerlinck.

Eigenlijk wil ik verwijzen naar een factuur die het jaar daarop gekomen is, 2005, die ik ook onmiddellijk behandel. Op die gelijkaardige factuur van Neckermann staan wel kosten vermeld van de heer Termont op eenzelfde factuur.

Dan kom ik tot die factuur, want dat is toch een vreemd verhaal. Als ik naar die factuur ga, die toont aan dat de vlucht van de heer Termont betaald werd door de Stad Gent. We hebben in het verleden al gehoord dat op dat moment de heer Termont eigenlijk met die privéjet van Optima naar daar is gereisd.

Vreemd is ook dat de factuur vermeldt dat het verblijf in het hotel - daar is het mij echt niet duidelijk - door de heer of mevrouw Haegeman werd benut. Er zijn hier details op die factuur, je ziet dat de naam van de heer Termont geschrapt is, en daar staat "Cécile" of is het nu iemand anders, "Haegeman", die blijkbaar in de kamer van de heer Termont heeft overnacht, en de vlucht - die staat dan ook manueel... (*hilariteit*) het is een vraag, ik vond het vreemd -, daar wordt dan met een pijltje naar de heer Termont verwezen.

De heer of mevrouw Haegeman sliep dus op de kamer van Termont, en de heer Termont wordt aangeduid als diegene die met de vlucht betaald door de Stad naar daar gegaan is, terwijl hij op een privéjet zat.

Wat de besluiten en... Ik weet in elk geval, voor 2005 en 2006, de facturen spreken niet alleen op mij maar ook op mevrouw Temmerman, de heer Versnick, en die zijn via sogent gebeurd. (Ik vermoed dat 2004... maar daar heb ik op dit moment nog geen factuur van.) Maar hier heel duidelijk "hotel + vlucht" voor 2005, en "hotel + vlucht" ook voor 2006.

Ik ga ervan uit, ik geloof dat op dat moment de heer Versnick ook voorzitter was van sogent. We zijn altijd met een aantal... Niet iedereen is altijd gegaan op de Stad. Er zijn collegebesluiten voor de mensen die bij de Stad gingen, en op kosten van de Stad. Er zijn ook een aantal van ons telkens op sogent gegaan, ook de mensen van sogent zelf, de heer Nachtergaele, de heer Van Goethem.

Later, in 2010, 2011 en 2012, zelfs met de Haven, samen... Ik was voorzitter van de Haven. Uiteraard is dat een directiebesluit bij de Haven, en werden mijn kosten ook gedragen door het Havenbedrijf, dat is logisch. We hebben iedereen een beetje... Die kosten zijn een beetje verdeeld geweest over de verschillende onderdelen van de Stad.

Dat er niet over alles collegebesluiten bestaan, is niet zo abnormaal. Ik kan die trouwens ook overmaken. In elk geval, voor 2005 en voor 2006, heel duidelijke facturen van reis- en verblijfskosten, ook van de bekende reisorganisator met de "N", die betrekking hebben op reis en verblijf voor de MIPIM in die jaren. Ik denk dat daar, misschien, collega Deckmyn, het mogelijk kan zijn dat de (*onverstaanbaar*) bij sogent is terug te vinden.

Wat betreft - ik kan daar vrij kort over zijn - die fameuze boot van de heer Piqueur. Ik heb die niet gezien. Ik ben daar ook niet op geweest. Ik moet zeggen, het is niet dat... Er zullen wel wat mensen... Die zullen dat misschien zelf ook wel toegeven.

De heer Piqueur en ik hebben het nooit zo goed gedaan samen. Wij mogen elkaar eigenlijk niet echt. Maar dat is ook niet erg, ik bedoel, je moet kunnen zakendoen met iemand en een project opzetten

nog aan het kijken, van "gaan we naar een GrassMaster, gaan we naar kunstgras, gaan we naar natuurlijk gras?"

Een van de ideeën die we in Londen hebben opgedaan, is trouwens de rondgang. De klassieke vraag van "hoe slaagt u erin om 60.000 man op een kwartier tijd een pint te geven?" Die rondgang die daar gekomen is, en die nu zo'n kenmerkend element is van de Ghelamco Arena, is een van de elementen die we daar hebben opgenomen.

Wembley Stadium dat toen in aanbouw of in ontwikkeling was, is daar ook voorgesteld. Dat zijn keynote speeches, dat zijn standen, dat zijn bezoeken die daar op die beurzen gebeurd zijn.

Inderdaad, wat betreft Londen - dat heeft de burgemeester ook al verteld -, daar zijn we inderdaad met zo'n klein vliegtuigje van Antwerpen naar London City gegaan, zijn we naar daar gehopt.

Hoe is dat eigenlijk gekomen? Heel stomweg. We gingen met de projectgroep, zijnde de mensen van AA Gent, de mensen van de Stad en sogent die met het project bezig waren, de architecten, de projectontwikkelaar, die toen uiteraard Optima was, en met nog wat andere mensen, onder andere ook mensen van Barco, samen naar Londen om daar te gaan kijken naar hoe je zo'n stadion bouwt, naar die Revenue Summit.

Hoe zijn wij in dat vliegtuig terechtgekomen? Eigenlijk vrij stom. Dat is de heer Piqueur die op een gegeven moment zegt van "we gaan samen naar dat congres in Londen, ik heb nog twee stoelen over, vliegt u niet mee?" Meer dan dat en moeilijker dan dat is dat ook niet.

Ik weet niet of hij de bedoeling had, dan, om ons een gunst te doen. Hij heeft er in elk geval niet veel voor teruggehad achteraf, als je dat bekijkt, want we hebben hem buitengestoken op het moment dat hij niet in staat was om zijn project waar te maken.

Dat is in het verleden gebeurd. Ik verwijs naar het collegebesluit van 2006 waarin over MIPIM gesproken wordt over "onder meer voor drie personen, waaronder de stadssecretaris, dat de reis- en verblijfkosten worden eveneens vergoed door de vzw Flanders Ghent Development Group". Als dat voor Flanders Development Group kan, zou dit een aanbeveling kunnen zijn dat dit in de toekomst uiteraard ook zou kunnen voor sogent of de Haven.

Nog heel kort. U maakt er zich net iets te gemakkelijk vanaf, mijnheer de schepen, door te zeggen "die reis naar Londen, dat is, tja, stom toeval, dat is eigenlijk stom gebeurd, zo simpel is het, hij vraagt mij 'vlieg je niet mee?', en ik heb 'ja' gezegd".

U zegt er nog bij: "achteraf heeft hij er niet veel aan gehad", maar dat wist u toen nog niet, mijnheer de schepen. Uiteindelijk gaat u in op een aanbod van een zakenman die op dat moment zaken wil doen met u.

Ik denk dat het doel is van deze commissie om aan te tonen dat we daar toch wel op een heel slappe koord aan het dansen zijn. Ik denk, eerlijk gezegd, ik heb dat de vorige keer ook vermeld, in de vorige commissie, dat dat op het randje van het strafbare is, want als u meevliegt met een vlucht aangeboden door een zakenman waarmee u achteraf een contract afsluit, als dat geïnterpreteerd wordt als geschenk, dan zit u, denk ik, met een strafbaar feit volgens de wetgeving.

Vandaar dat ik zou zeggen... We zitten hier natuurlijk samen om hieromtrent van gedachten te wisselen. Ik denk dat dat zeker een aanbeveling moet zijn, dat we daar heel erg moeten opletten, want volgens mij zijn we daar ook over de schreef gegaan.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Deckmyn. Wenst u hier nog kort op te reageren? Neen? Oké.

De heer Christophe Peeters, schepen. Ik heb gewoon uitgelegd hoe het verlopen is. Ik kan daar niet veel meer aan toevoegen.

hint naar de verslaggevers, dat we dat soort dingen meenemen. Daar is discussie over. "Kan dat? Kan dat niet?" Volgens de deontologische code wel, maar daar is discussie over, en dat is inderdaad een punt, denk ik, dat we moeten meenemen om als aanbeveling te geven.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. We zullen dat ten gepaste tijde meenemen, mevrouw Temmerman. Ik geef het woord aan de heer Bracke.

De heer Siegfried Bracke. Dank u, mijnheer de voorzitter.

Mijnheer de schepen, ik zou u willen bedanken voor uw uiteenzetting. Ik zou preliminair iets willen vragen. Anders dan sommigen van uw collega's, is u geen lid geworden van deze commissie. Ik zou u gewoon vragen waarom niet, als preliminaire vraag.

2. Er zijn natuurlijk hier al veel woorden gesproken, maar ik zou gewoon, voor de duidelijkheid en om er vanaf te zijn, voor ik begin over het stadion, waar u uitvoerig op is ingegaan, toch ook die MIPIM-beurs eens bekijken.

Laat ons eerst iets feitelijk doen. Boten, die zijn er geweest. En u weet daarvan, u was daar ook op, maar dat waren, hebben we begrepen, congrescentra, vergaderruimtes, maar geen verblijfsfaciliteiten. Het is een vraag. Dat was ook omdat dat goedkoper was. Het is ook een vraag.

Wat dan MIPIM betreft. U zou toch eens een poging moeten doen om uit te leggen, en we zullen er vanavond natuurlijk nog op komen, wat er zo interessant aan is. Het zal u opgevallen zijn, overigens niet alleen naar aanleiding van deze commissie, dat daar vragen over worden gesteld, dat is ook in het verleden gebeurd, door onder meer collega's van Groen, die gevraagd hebben van "dit klopt niet, dit is inhoudelijk nergens op gebaseerd".

noemen - dat verwant is aan de Stad, en aan het schepencollege of de gemeenteraad of de administratie, dat dan de voorafgaandelijke toestemming, om een groot woord te gebruiken, van het college niet nodig is. Ik vind dat niet kloppen. Maar goed, dat is dus, zoals gezegd, voor bij de aanbevelingen.

Ik kom op het verhaal van het stadion. Voor alle duidelijkheid, en ik heb dat in een voorgaande vergadering ook gezegd, ik ben blij dat dat er is, en ik geloof ook wel in de financiële constructie die is opgezet. Mij lijkt dat verantwoord, en bijgevolg dus beslist verdedigbaar.

Alleen is de weg daar naartoe, u heeft het zelf gezegd, met vallen en opstaan. Ik heb geleerd uit de getuigenis van de heer Gheysens van vorige keer, dat er inderdaad gevallen is en opgestaan, dat kan je niet ontkennen, maar dat dat vooral te maken heeft, of te maken had, met het gebrek aan deskundigheid ter zake.

Het waren mensen die met de beste bedoelingen, en ik herhaal, met de beste bedoelingen, probeerden te knikkeren, maar ze wisten niet goed hoe ze dat moesten doen, en echte marbels hadden ze ook niet. En dat is het probleem van het stadion geweest.

Nu is het de opdracht van deze commissie, na te gaan hoe je omgaat met het bedrijfsleven vanuit de politiek, in algemene termen. Je kan toch moeilijk om een gezicht op de werkelijkheid heen, waarbij je tot de conclusie komt dat de politiek in dezen aan een aantal privépartners, en ik vind dat moeilijk, een soort van geprivilegieerde behandeling heeft toegekend.

U zegt bijvoorbeeld wel, "ja, Optima kon het niet, en ze leverden ook niets in termen van geld toen ze het moesten". Het zal u bekend zijn dat de heer Piqueur daar een andere versie van heeft gegeven, namelijk: hij heeft dat op tijd verkocht, en, voor alle duidelijkheid, zonder enig verlies te lijden.

van het een noch van het ander enige last gehad in financiële termen.

Wat is ondernemen? Ondernemen is vergoed worden voor een risico. Het risico... Daar komt het in zeer algemene termen op neer. Ik zie het niet. Zeker ook niet als ik dan constateer dat op een bepaald moment de TMVW eigenlijk is moeten bijspringen. Ook dat was natuurlijk een politieke beslissing, om te laten bijspringen, want er waren een aantal ruimtes, en Optima ging die kopen. Quod non. Dan moest er dus maar snel iemand of iets gevonden worden om het verlies van Optima te compenseren. Dat was de TMVW. Ondertussen zijn die er trouwens - maar dat is niet het voorwerp van deze commissie - alweer uit.

De Stad heeft dan ook maar beslist om in te stappen in een stuk van dat stadioncomplex, niet-voetbalgedeelte uiteraard, het erfgoeddepot, dat kennen we uit de gemeenteraad. Men heeft daar wel moeten bijspringen. Dat is natuurlijk ook een deel van de werkelijkheid wat u moet zien. Het is een faire deal, maar het is wel een deal geweest, waarbij specifieke privépartners... en dat is moeilijk.

De burgemeester heeft bijvoorbeeld, en anderen hebben dat ook gedaan, gezegd van "wij brengen mensen samen". Als ik al begin te denken aan aanbevelingen, dan moet ik u wel zeggen dat ik denk van: "Als je mensen samenbrengt, dan kies je ze ook". Dat is moeilijk. Want natuurlijk: waarom de ene wel en de andere niet?

Ik vind dat dat ook een deel is van de werkelijkheid, die u niet heeft verteld, en die nochtans raakt aan, laat ons maar zeggen, transparant en fair omgaan met privépartners, versta mensen die zaken doen en, compleet terecht, ik heb daar niets tegen, geld willen verdienen. Ik zou graag hebben dat u daar eens blijft bij stilstaan.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Bracke.
De heer Peeters.

Onze projecten. Uiteraard, het stadionproject is daar voorgesteld, op gegeven momenten ook nog, toen daar een wedstrijd voor aan het lopen was, een open oproepproject van de Vismijn voorgesteld. Kortrijk heeft daar met de intercommunale Leieland een aantal projecten voorgesteld.

Dat is ook gebeurd, tot op het moment natuurlijk dat de organisatie, Reed Midem, ook wel begon te zien dat die beurs zich meer naar buiten aan het verplaatsen was, en dat ze gedaan gekregen hebben van de gemeente Cannes, dat men die kade mocht afsluiten, en dat die ook alleen maar toegankelijk meer was mits toegangsbewijs van de beurs. Dat was commercieel, denk ik, van de organisatie goed gezien.

Dan zijn we ook naar andere zaken overgestapt, bijvoorbeeld een presentatie te doen in, klassiek, wat men noemt, de ballroom van een hotel, een congresfaciliteit dat elk hotel heeft.

(onverstaanbare repliek) Neen. Dat werd gebruikt... Het zou kunnen dat mensen van de organisatie misschien... Dat weet ik niet, maar ik heb in elk geval nooit op die boten geslapen. Wij hadden daar elk...

Dat was beschikbaar voor gesprekken, gelijk je op een stand doet, eigenlijk juist hetzelfde, om presentaties te geven, om een receptie ook te geven. Daar werd dat voor gebruikt, tot op het moment dat, laat ons zeggen, het voordeel daarvan wegviel, dat je dat toch alleen maar kon als je een beursticket had.

Dat is eigenlijk de reden waarom die boten... Die werden gebruikt als drijvend platform, niet meer. Die lagen daar gewoon naast elkaar te dobberen aan de kade. Er zijn daar trouwens ook foto's van, dat is geen geheim. Er zijn ook journalisten aanwezig geweest op die presentaties. Daar is absoluut geen geheim aan.

Wat betreft MIPIM. Wat is daar interessant aan? Een aantal dingen.

Mensen van Decathlon. Niet de zaakvoerder, de manager van de Decathlon hier, maar de mensen die beslissen over investeringen, die beslissen over waar ze een nieuwe vestiging willen plaatsen, die kan je daar inderdaad allemaal op zeer korte termijn ontmoeten, en die krijg je ook niet altijd naar hier vanuit die internationale hoofdkwartieren.

Dat is één aspect. Op heel korte tijd wat mensen te zien.

We werken daar ook samen met andere steden. Collega Balthazar kan daar straks ook nog over getuigen. We zijn naar een presentatie geweest, die we samen gedaan hebben met de stad Parijs. Je kan zeggen "hm, hm", maar dat is wel. Je vindt connecties met andere steden.

Parijs is nu een beetje misschien bijzonder groot, maar je hebt wel nog een paar andere Franse steden ook, Nantes, Bordeaux, die je daar ook ziet. Je hebt de mogelijkheid om op die beurs die standen te gaan bekijken, eens te kijken waar andere steden van vergelijkbare omvang en van vergelijkbare achtergrond mee bezig zijn.

Je ziet daar maquettes gepresenteerd, je ziet projecten, en natuurlijk zitten daar ook totaal andere uitersten in, waarvan je zegt, "allez, bon", als je een aantal Russische steden ziet, Krasnodar en weet ik veel wat, dan weet je van "oké, daar moet je niet aan beginnen".

Maar aan steden die wat vergelijkbaar zijn, noem bijvoorbeeld de stad Nantes, ik noem Grenoble, ik noem Bordeaux, ik noem Metz, die daar allemaal ook in de buurt staan. Het is interessant om eens te gaan zien wat voor soort projecten je daar ziet.

In MAPIC bijvoorbeeld, dat is dan niet MIPIM, maar de MAPIC-beurs, de retailbeurs. Daar hebben we de eerste contacten gelegd met de mensen van Londen om te weten hoe Business Improvement Districts werken. 'Puur Gent' is daar een rechtstreeks uitvloeisel van, op drie jaar tijd, van een contact van drie jaar geleden op de MAPIC-

veel wat". Daar wordt zeer ernstig gewerkt. U begint daar inderdaad 's morgens met een aantal ontbijtvergaderingen, met meetings op de stand, met naar andere standen te gaan kijken, met mensen te spreken.

Ik kan u verzekeren, de voorbereiding die daarvoor gemaakt wordt, ook door onze ambtenaren, de contacten die gelegd worden, de agenda settings die op voorhand gebeuren, omdat je nu eenmaal weet dat het gemakkelijk is, de mensen zijn daar toch, kan je elkaar daarin ontmoeten.

Dat is toch wel, denk ik, niet alleen voor je eigen projecten, maar vooral om een keer te zien wat er in de rest van de wereld, en vooral in de rest van Europa in vergelijkbare steden gebeurt, en dat geeft leentjebuur.

Als je alle Franse steden die daar staan, moet rondgaan, dan mag je de Tour de France beginnen rijden, en dan ben je weken onderweg om al die steden af te lopen. Daar zie je wat ze doen, heb je contacten met de mensen die daarmee bezig zijn, met ministers, met schepenen of burgemeesters ook van die steden. Dat is in die zin wel een nuttige besteding.

Globaal collegebesluit. Ik denk dat u daarin gelijk heeft. Ook de heer Deckmyn heeft daar al naar verwezen. Het zou handiger zijn, mocht u een globaal besluit hebben, met iedereen die voor de Groep Gent... - let op, in die tijd, 2005-2006, was van het begrip Groep Gent nog geen sprake. Dat is een vrij recente uitvinding, het begrip Groep Gent - maar u heeft gelijk, het zou nuttiger zijn om een overzicht te hebben, met daarin gewoon een tabelletje bij, wie instaat voor welke kosten, dat dat dan via de Haven of...

Maar het lijkt mij ook logisch, als je gaat namens de Haven, dat ook de kosten en de besluitvorming gebeurt in het gremium dat daartoe bevoegd is, maar u heeft gelijk. Het zou in elk geval de duidelijkheid ten goede komen, en het had waarschijnlijk deze commissie en heel wat stadsambtenaren heel wat werk gespaard, had

in de gemeenteraad trouwens is gevallen. We zijn daar inderdaad gaandeweg een belangrijkere rol in gaan spelen, maar ondertussen was die trein uiteraard wel aan het lopen.

Gebrek aan deskundigheid. Het is niet aan mij natuurlijk om architecten en ontwikkelaars te gaan beoordelen. Alleen zie je dat het 12 jaar geduurd heeft om er te geraken. Laat mij zeggen dat het niet zo kant-en-klaar was, aan de ene kant ook gelukkig, misschien, want anders hadden we een stadion gehad dat er niet zo goed had uitgezien als dat het er vandaag uitziet. Er is daar leergeld betaald voor alle duidelijkheid, geen belastinggeld maar leergeld is daar betaald.

Wat de verkoopsovereenkomst tussen Optima en Ghelamco is, daar heb ik geen zicht op. Ik hoef dat ook niet te weten. Als de heer Piqueur zegt dat hij daar niks aan verloren heeft, en de heer Gheysens zegt iets anders. Die twee hebben dat onder elkaar... Dat zijn twee private bedrijven, ik hoef dat niet te weten.

De enige die inzage kan krijgen in de boekhouding van bedrijven is de fiscus. Ik vind dat ook een goede zaak, ik denk dat we het daar ook moeten bij houden. Ik denk niet dat het de bedoeling kan zijn dat het schepencollege van de stad Gent inzage krijgt in transacties tussen private bedrijven.

Overigens, de transactie tussen Optima en Ghelamco heeft geen enkele maar dan ook geen enkele invloed gehad, noch op de samenstelling van het kapitaal, noch op de samenstelling van de raad van bestuur, en al zeker niet op het bedrag dat de Stad Gent uiteindelijk heeft bijgedragen.

Maar nog eens, geld dat is bijgedragen, maar dat wel in de komende jaren zal gerecupereerd worden vanuit de betaling die de club doet, nog los van de meerwaarde die je krijgt in bedrijfsbelasting, onroerende voorheffing en tewerkstelling op die nieuwe pool, dat hebben we er nog even gemakkelijkschalve niet bijgerekend.

Michel Louwagie, in plaats van 13 loges, moest hij er 20 verkocht krijgen, wist niet hoe hij dat ging doen op dat moment. We zijn toen uitgegaan van een businessplan, als we gemiddeld 11.000 man per match hadden, dat dat ongeveer ging lukken met dat businessplan, en dat we toch een keer of drie, een match of drie tegen Anderlecht, tegen Brugge en misschien tegen Lokeren een vol huis gingen hebben.

Oké, de geschiedenis is anders gelopen. Dat is veel ruimer en veel vlugger gegaan. Dat was toen een expliciete vraag aan de Stad "houd alstublieft die ruimtes, zodanig dat wij, als we doorgroeien, als we ze verkocht, als we ze verhuurd krijgen, als we de middelen hebben om dat zelf te doen..." - want zij zaten op dat moment nog in die zware afbetaling, elke transfer die binnenkwam van Ruiz, over Boussoufa, tot Lombaerts, al dat geld is rechtstreeks gebruikt om de leningen en de schulden te delgen.

Op dat moment is dan inderdaad via het systeem de S-divisie dat gekomen dat de TMVW die ruimtes via de S-divisie, dus in opdracht van de Stad... Trouwens, dat is hier ruim besproken geweest in de gemeenteraad ook, het verhaal van de schietstand dateert al van, denk ik, januari 2014, een vraag die ik daarop beantwoord heb van toenmalige collega Helga Stevens.

Maar in die vierde verdieping is de TMVW inderdaad ingetreden, precies om die ruimtes voor te behouden. Die zijn sinds vorig seizoen verhuurd. Groot succes, dat we nooit verwacht hadden.

Het is nog maar van vorige vrijdag dat AA Gent - sinds vorige week is de TMVW inderdaad ook uit dat stuk van die ruimtes - rechtstreeks die opstallen overgenomen heeft van de TMVW. De TMVW is ondertussen overigens ook uit de totale constructie van de cvba Arteveldestadion.

Ook dat, ook die aandelen zijn overgenomen door de club, die zich dat nu kan permitteren, maar wat 5, 6, 7, 8, laat staan 10 jaar geleden helemaal geen evidentie was. Dat is de reden waarom we met

De heer Veli Yüksel. 1. Mijnheer Peeters, u zei daarnet in uw toelichting dat het voor u op een bepaald moment heel duidelijk was dat Optima dit financieel niet zou rondkrijgen. U hebt ook gezegd dat er heel wat stappen waren, dat heel wat zaken zich herhaald hebben, en dat het project met vallen en opstaan is geëvolueerd.

Mijn vraag is dan ook: waarom heeft het dan zo lang geduurd eer men eigenlijk vanuit de Stad heeft gezegd "jongens, dit komt niet goed"? U bent... We hebben dat ook altijd in de pers gelezen, de eerstesteenlegging of de eerste spade, keer op keer, en dan procedures. Maar belangrijk voor mij is, dat u zegt "het geld ging niet komen van Optima".

Waarom blijft u dan met zo'n zakenpartner nog onderhandelen, nog die zaak proberen te redden? Drie partijen, Ivan De Witte, Optima en Bontinck. Het lot van Bontinck is gebonden aan Optima, dat is evident. Mijn vraag is: waarom heeft de Stad zo lang gewacht om de stekker eruit te trekken? Ik weet dat uw partij, als het gaat over de stekker eruit trekken, daar uiteraard een zekere ervaring mee heeft.

2. U bent in Cannes geweest, verschillende keren. In welke hoedanigheid, u was schepen van Financiën in die periode. U was ook schepen van Facility Management. Ik neem aan dat u in die twee hoedanigheden daar was. Welke rol hebt u daar gespeeld? Wat was uw rol bij die verplaatsingen, bij die deelnames aan die MIPIM-beurzen?

3. Dat is natuurlijk de inzet, voor een stuk, van de discussie van deze commissie. De contacten rond het Arteveldestadion, of met betrekking tot het project Arteveldestadion. De vraag is hier gesteld. Ik heb die vraag aan de verschillende getuigen of betrokkenen hier ook gesteld: hoeveel keer bent u in Cannes geweest, en hoeveel keer bent u meegevlogen met de heer Piqueur? Ik weet uit het antwoord van de burgemeester dat u in 2005 mee was op die privéjet van...

De heer Christophe Peeters, schepen. 2006.

Collega's, netwerken, ik denk dat dat een belangrijke zaak is voor beleidsmakers. Voor alle duidelijkheid, wij pleiten er niet voor om die netwerken, om die contacten te verbieden, in geen geval. Alleen is de vraag: hoe moet dat gebeuren, en in welke omstandigheden moet dat gebeuren? Wat met de verwevenheid tussen bedrijfsleiders en beleidsmakers? Dat is eigenlijk de inzet van deze commissie.

Dat brengt mij bij de vraag. Als u kijkt, mijnheer Peeters, naar het dossier van het stadion, en wat we daar vandaag over weten, vindt u dat men daar de regels en de deontologische code van de Stad allemaal op een correcte manier heeft toegepast, en zijn daar volgens u zaken gebeurd die beter konden?

Welke projecten van Gent werden in Cannes door u als persoon, maar ook door de groep, de afvaardiging van Gent, de delegatie, gepromoot? Daar krijgen we ook heel weinig informatie over. Tenware natuurlijk dat er niks gepromoot geweest is. Dat kan natuurlijk ook. Dat willen we ook graag weten, maar welke projecten werden in Cannes gepromoot en welke internationale investeerders werden aangetrokken om te investeren in projecten van Gent?

U bent schepen van Financiën. Ik neem aan dat u geïnteresseerd bent in potentiële investeerders. Welke investeerders, welke belangrijke grote spelers werden in de periode 2001 tot 2010, 2012, de voorbije twee legislaturen eigenlijk, aangetrokken? U hebt daarnet in uw antwoord gewezen op een belangrijke investeerder, maar het gaat over de recente periode. Ik zou graag willen weten of er in die periode 2000-2012 investeerders werden aangetrokken.

Een laatste punt. Met betrekking tot die facturen en de onkosten en de collegebesluiten, en wie wat betaalt.

Uiteraard is het evident dat bepaalde onderdelen worden betaald door onderdelen van de Groep Gent: de Haven, het Havenbedrijf, sogent en dergelijke meer. Daar is op zich geen probleem mee, als dat uiteraard kan verantwoord worden.

We zijn eigenlijk pas in 2006... Zo gaat dat nu eenmaal: je wil aan dat project beginnen, hup, je legt een symbolische eerste steen, en natuurlijk, we moeten daar niet onnozel over doen, want we zijn allemaal zo, je probeert dat uiteraard te doen voor de verkiezingen.

Ik wil het lijstje nemen van schepenen, ministers, députés en anderen, alle politici van alle partijen, die uiteraard graag zorgen dat projecten gerealiseerd of van start geraken vlak voor de verkiezingen. Dat is nu eenmaal de politiek, en dat weten we allemaal, we moeten elkaar daar zeker geen Liesbeth in noemen.

Waarom dan in de jaren daarna - dan spreken we eigenlijk over de periode 2007 tot 2009 à 2010 - toch verder doen? Voor een gedeelte moet je weten dat op dat moment de financiële crisis losbreekt. 2007, 2008, faillissement van Lehman, de beurzen die crashen, groot financieel probleem. Dan geef je al wat meer respijt aan partners die zeggen van "het is momenteel moeilijk om aan kredieten te geraken, om aan financiering te geraken bij banken". Dat was ook zo in die periode. U moet zich eens voorstellen in welke debacles men overal ter wereld zat.

U zal zich ongetwijfeld nog de periode herinneren waar zelfs de Belgische rente op dat moment tot ongekende hoogten, tot bijna 6 procent, aan het stijgen was. Het moment dat Yves Leterme met zijn "buy your country back"-bon gekomen is. Dat was in die periode quasi onmogelijk om nog... Niemand wou nog krediet verlenen aan gelijk wie, tenzij tegen exuberant hoge rentes. Je zat in die periode 2007, 2008, 2009 in dergelijke omstandigheden.

Je probeert dan uiteraard, gelet op het feit wat er ondertussen al allemaal... De palen zaten al in de grond, de plannen waren gemaakt en dergelijke meer. Dan is dat inderdaad een tijdje tot je vaststelt dat het niet meer verder kan. Dat is ook de reden waarom het dan uiteindelijk pas na een jaar of twee is dat we gezegd hebben van "oké, dit gaat hier niet meer op die manier", en dat die switch is gekomen.

Gent is niet altijd top of mind, en zeker niet altijd top of mind geweest, om te kunnen investeren.

Dat is iets dat gegroeid is, door jarenlange inspanningen door onze mensen van de Dienst Economie. De tijd dat onze huidige stadssecretaris daar ook nog directeur en departementshoofd was, om effectief, ja, bijna op braakgrond iets te gaan uitbouwen, mensen te gaan overtuigen dat Gent misschien toch iets was om in te investeren. Ook op een moment dat de stad er nog niet uitzag zoals zij er vandaag uitziet.

Dat heeft natuurlijk te maken met een volgehouden investeringsprogramma dat wij hier als college, als bestuursmeerderheid, gedurende ondertussen 25 jaar hebben gevoerd, aan een tempo van ongeveer een half miljard euro per legislatuur. We hebben dat samen kunnen opbouwen.

Er zijn inderdaad pakken privé-investeerders geweest, die minstens komen kijken zijn, en waarvan sommigen... Is dat dan alleen door Cannes, is dat door contacten die gelegd worden, is dat door het feit dat ze al een keer van Gent hadden gehoord, op die manier? Dat zit daar.

Uw vraag: "is alles correct gebeurd?" Ja, als u vraagt van "welke belangen zijn er gediend geweest?" De belangen van, zoals ik al genoemd heb, het publieke front, de belangen van de gemeenschap, van de stad, de belangen van uiteraard ook de club, die een onderdeel is van deze gemeenschap, van deze stedelijke gemeenschap.

Die club, dat is niet zomaar een bedrijf. De voetbalclub is een onderdeel van de stedelijke gemeenschap, gelijk een toneelgezelschap. Gelijk een culturele instelling of een opera dat kan zijn, is dat een onderdeel van een gemeenschap, en dan is dat inderdaad altijd correct bij mijn weten, en voor zover ik gezien heb, gebeurd.

staat, de mensen van Bestuursondersteuning, de mensen van het gemeentesecretariaat, waarvoor elk bonnetje... Er wordt niks vergoed zonder dat er een bonnetje voor is, is het van een taxi, is het voor gelijk wat, of minstens met een verklaring op eer.

Omdat u zegt dat daar slordigheden zijn, dat daar dingen niet kloppen, en dat die bedragen niet overeenstemmen. Eigenlijk, mijnheer, trekt u hier nu de integriteit van onze ambtenaren, met onze stadsontvanger op kop, in twijfel. Daar heb ik het eigenlijk niet voor, daar kan ik niet mee leven. Ik vind dit eigenlijk not done. Er kan hier aan de stad geen euro worden uitgegeven zonder dat er hetzij een visum is, zonder dat er een bestelbon is, en er kan niks van facturen worden afgerekend zonder bewijsstuk.

Het feit dat u zegt dat er slordigheden in zitten, dat er dingen niet kloppen, dat vind ik eigenlijk een belediging voor het werk van de stadsontvanger. Dat hoeven we niet te nemen. Hij kan zich hier niet verdedigen als ambtenaar, maar dit hoeven we niet te nemen. De integriteit van onze ontvanger en van onze financieel beheerder staat boven elke verdenking.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Peeters. Mijnheer Yüksel, heel kort, alstublieft.

De heer Veli Yüksel. Heel kort. Misschien bij dat laatste inpikken. Mijnheer Peeters, waar zat u de voorbije weken? Waar hebben we het hier over?

De heer Christophe Peeters, schepen. Meestal op mijn bureau.

De heer Veli Yüksel. Ja, maar, blijkbaar hebt u de zaken niet gevolgd. Er zijn hier stukken neergelegd waarvan men niet weet waarop ze betrekking hebben, enzovoort. Waar zijn we de voorbije dagen en weken over aan het discuten?

De heer Christophe Peeters, schepen. Facturen van de Stad, stukken van de Stad? Afrekeningen van de Stad Gent?

Toch denk ik, met de plannen en de ideeën die Optima had, dat men daar toch veel sneller op de bal had kunnen spelen, en veel sneller had kunnen handelen om daar te zoeken naar een alternatief. Je kan veranderen als je een alternatief hebt, dat is waar, maar ik denk dat we daar als Stad toch veel korter op de bal hadden moeten kunnen spelen.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Yüksel. Er is nog één collega. Mevrouw Van Renterghem, u had ook een aantal vragen voor de heer Peeters?

Mevrouw Sandra Van Renterghem. Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter.

Mijnheer Peeters, dank u voor uw uiteenzetting. Ik wil juist even inpikken op hetgeen collega Yüksel zei.

Ik heb heel veel respect voor de Dienst Financiën. Ik ben die dienst gaan bezoeken. Ik kan mij voorstellen dat zij massa's facturen binnenkrijgen, en dat zij ook alles mooi klasseren.

Maar er zit ergens wel een probleem door het feit van dat er eigenlijk een beetje te weinig transparantie is, niet vanuit de Dienst Financiën, maar wat de collegebesluiten en de verslagen van de MIPIM-beurs betreft.

Men ziet ook niet alle facturen. Bijvoorbeeld verblijfskosten, hotelkosten. Hoe is men naar Cannes gegaan? Met het vliegtuig, met de trein, met de TGV? In de Stad zijn er zo bepaalde zaken, die eigenlijk nu naar boven komen, die alle collega's ook vermelden, van "dat die eigenlijk niet ter beschikking zijn".

Ik stel aan u de vraag, u zal ongetwijfeld weten waar u geslapen heeft, en hoe u daar naartoe gegaan bent, u dan als eigen persoon. Ik kan mij voorstellen dat u dat nog weet. Want het rare is ook: vanaf 2004 tot 2007 gaat u altijd mee. 2008 tot 2012 was u schepen

Het is geen schoolreisje, mevrouw. Als je naar een dergelijk congres gaat, of naar een dergelijke beurs gaat, dan ga je daar omdat je daar functioneel iets te zoeken hebt, niet om de zaak meer luister bij te zetten of voor de gezelligheid natuurlijk.

Sindsdien ga ik wel naar de MAPIC-beurs, wat de retailbeurs is, wat binnen mijn bevoegdheid van Middenstand uiteraard wel past. Het hotel was altijd de Pierre et Vacances. Perfect geschikt als locatie om een film uit de jaren 60 met Louis de Funès op te nemen. Een beetje afgeleefd, een kilometer of vijf daarbuiten. Geen luxeresort, absoluut niet. Dan kregen wij ook altijd fietsen mee om ons te verplaatsen van en naar het congrescentrum.

Ik zal dit meteen ook misschien, voor alle duidelijkheid, Cannes, hotel + vlucht, 2005-2006, aan de voorzitter overhandigen. Alstublieft, voorzitter, u kan dat laten toevoegen aan het dossier. Dat maakt misschien een aantal dingen wel wat duidelijker.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel. Mevrouw Deene.

Mevrouw Karlijn Deene. U was mij vergeten, mijnheer de voorzitter.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Excuseer.

Mevrouw Karlijn Deene. Mijnheer de schepen, ik begrijp dat u verschillende jaren zowel naar MIPIM als naar MAPIC bent geweest.

De heer Christophe Peeters, schepen. Neen.

Mevrouw Karlijn Deene. Zegt u?

De heer Christophe Peeters, schepen. Neen, u heeft dat fout begrepen.

Mevrouw Karlijn Deene. In welke zin?

Maar MIPIM, van het nut daarvan ben ik nog altijd niet overtuigd. Alle voorbeelden die u geeft, gaan over MAPIC. Daarom wil ik daar een beetje verder op ingaan.

Bijvoorbeeld Vrijdagmarkt, Langemunt. Waarom geef ik dat als voorbeeld? Omdat u zelf heel kort ook na een van die MIPIM-reizen zelf gecommuniceerd hebt in de pers over een gunstige ontwikkeling in het dossier.

Mijn vraag is eigenlijk, zo'n dossier zoals de Vrijdagmarkt. In 2009 hebt u bijvoorbeeld een presentatie gegeven. Waarom wordt dat daar gedaan? Dat is mijn vraag. Was men op zoek naar buitenlandse investeerders? Ik weet het niet, maar ik had de indruk dat de ontwikkelaar zelf, toen nog Limitless, er zelf niet bij was, dat was de architect Bontinck, die daar een presentatie...

Mijn vraag is gewoon, waarom daar? Misschien kan u dat duiden. Is dat niet beter om dat op het stadhuis te doen? Dat is gewoon mijn vraag, want ik heb niet de indruk dat er internationale spelers daarin betrokken zijn, en ook niet dat die toen ook nodig waren. Het dossier zat toen nog niet in het slop, als ik het goed begrijp, in 2009, tenzij u mij daarvan kunt overtuigen dat dat verkeerd was.

Dat zijn een van die dossiers. Dat was ook toch jarenlang een van de grotere vastgoeddossiers van de Stad Gent. In mei 2011, heel plots, communiceert u dat het dossier uit het slop is gehaald, en dat een nieuwe ontwikkelaar het overnam, De Paepe, vastgoed. U zegt dan ook "die staan bekend om snel en efficiënt te werken". Dat is ook zo, die zijn daarvoor gekend. Ik denk dat wij dat allemaal willen toegeven.

De heer De Paepe heeft dan ook toen verklaard van "ik heb het inderdaad uit het slop kunnen halen, want ik heb betere contacten met de Stad Gent, ik weet beter wat de Stad wil". Lijkt mij ergens ook wel logisch. Dat is trouwens een opmerking die Bontinck ook geeft, van "ik weet beter wat de Stad wil".

gekomen is? Hoe komt het dat projectontwikkelaar 2 slaagt waarin projectontwikkelaar 1 niet slaagt?

Een laatste vraag: wat is uw aanbeveling inzake de Bouwmeester? U hebt het bestuursakkoord mee onderhandeld hier. Ook uw partij heeft de komst van een Gentse Bouwmeester mee goedgekeurd, maar zoals ik verneem, lijkt het budget er niet te komen. Budget is een kwestie van prioriteiten, politieke evenwichten. In welke mate is uw partij voorstander van een Bouwmeester in Gent, en in welke mate willen u en uw partij wegen in dit dossier om de komst van een Gentse Bouwmeester mogelijk te maken?

Mevrouw Astrid De Bruycker. Mijnheer de voorzitter, mag ik u vragen om daar...

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Mevrouw, ik heb u niet gehoord, een momentje. Mevrouw Deene...

Mevrouw Karlijn Deene. Excuseer.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. ... maak uw vraag af. Ik ga dan onmiddellijk...

De laatste vraag heeft niet zozeer te maken met de opdracht van deze commissie, maar, mijnheer de schepen, vier vragen van mevrouw Deene.

De heer Christophe Peeters, schepen. Dank u, voorzitter.

Ik ben ook geen woordvoerder van mijn partij in dezen. Ik zit hier ook niet als dusdanig, en dat is inderdaad niet het voorwerp van deze commissie. Ik denk dat dit debat moet gevoerd worden door de mensen aan wie het behoort, de schepenen die daarvoor bevoegd zijn, de gemeenteraadsleden of het geëigende forum in de betrokken commissie.

Wat de Vrijdagmarkt en andere betreft. Het is natuurlijk wel zo dat mensen die hier geboren en getogen zijn, de stad iets beter

te stellen, mensen aan te trekken die geïnteresseerd zijn om daarin te investeren, of die geïnteresseerd zijn om in Gent voet aan wal te krijgen.

Voor de rest kan ik alleen maar zeggen, ik denk, zowel ikzelf als mijn collega's, wij spreken met iedereen die goede ideeën heeft met deze stad, en die daar iets wil doen. Maar u moet dat toch ook maar eens vragen aan een aantal vastgoedontwikkelaars over de legendarische strengheid van Stedenbouw in Gent. Collega Balthazar zal daar nog meer over kunnen vertellen. Het is niet dat we daar altijd vrolijk over walsen als college, hoor, integendeel.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Peeters. Mevrouw Deene, dat volstaat? Nog heel kort, als ik mag vragen?

Mevrouw Karlijn Deene. Ik zal de vragen stellen die ik nodig vind om te vragen.

Ik vond het een interessante uitleg dat u geeft, inderdaad, over die Vrijdagmarkt. Maar u verengt het eigenlijk volledig alsof het enkel aan de stijl lag. Het lijkt me wel vreemd dat zowel de twee ontwikkelaars - ik baseer me gewoon op wat zij hebben gezegd. De eerste zei dat hij botste op een muur van de stedelijke Dienst Erfgoed, dat hij bepaalde dingen wilde slopen en niet. De heer De Paepe is daar ook tegen gebotst, maar hij heeft dan toch wel een gewijzigde stedenbouwkundige vergunning kunnen bekomen, waarin bij die wijziging toch ook heel wat meer mogelijk was qua erfgoed.

Dat was gewoon mijn inschatting, dat het mij lijkt van "het heeft hier precies met meer dan stijl te maken". Pas op, ik zeg niet dat hier onheuse dingen zijn gebeurd, maar wel, de contacten lopen gemakkelijker, je kan dan inderdaad, gelijk u zegt, het heeft soms met stijl te maken, "ik weet beter hoe je dingen kan aanbrengen", maar in feite zou stijl niet het enige element moeten kunnen zijn. Ik bedoel, een dossier zou ook op zijn merites moeten bekeken worden.

De heer Christophe Peeters, schepen. Ik zal zeer kort zijn. In 2009 was ik er niet, dus ik zou het u ook niet kunnen zeggen, mevrouw. Er zijn nog wat sprekers die hierachter komen.

Wat mijn mening over een aantal dingen betreft. Er zijn heel veel meningen. Het zou soms wel goed zijn dat niet alle meningen ook altijd geuit worden. Dat zou soms veel beter zijn ook in het publieke debat. Ik zal dat ook niet doen. Ik zal politieke discussie voeren waar ze moet gevoerd worden, in het college, en voor de rest het overlaten aan de bevoegde schepenen en aan de raadsleden die mijn partij vertegenwoordigen in de gemeenteraad.

Een laatste woord over die projectontwikkelaar. U zegt "stijl". Misschien is dat een beetje verkeerd uitgedrukt. Het gaat minder om stijl dan wel om respect. Respect waarmee mensen, ook ontwikkelaars, omgaan met deze stad, met het erfgoed van deze stad, en met de mensen die hier wonen, hier werken en hier ondernemen in deze stad.

Het heeft minder te maken met stijl. Iedere vogel zingt zoals hij gebekt is, en stijl mag af en toe eens botsen, maar respect voor deze stad, en respect voor het historisch erfgoed, dat is wel fundamenteel, en dat bepaalt wel een andere benadering, waardoor de ene er inderdaad wel in slaagt om iets gedaan te krijgen of iets te realiseren, en iemand anders niet.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Peeters. Mevrouw Schiettekatte, u vraagt het woord.

Mevrouw Anne Schiettekatte. Voorzitter, ik neem aan, het zijn interessante zaken, maar ik denk dat die toch wel eerder thuishoren in een commissie Economie. Ik zou u toch echt willen vragen. Er zijn mensen die hier al heel lang zitten te wachten. Het zijn voor ons allemaal ook lange dagen, ook voor u, om de scope toch niet uit het oog te verliezen. Dank u wel.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mevrouw Schiettekatte. Dan kunnen we maar beter verder werken, zou ik

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Anders gaan we hier blijven rondjes draaien. Ik wil natuurlijk oproepen dat we veel tijd aan het verliezen zijn.

We starten met mevrouw Temmerman. Goedenavond, ook welkom. U kent ondertussen al de geplogenheden en de zaken die ik altijd meegeef aan de mensen die gehoord worden. Ik ga die nu niet herhalen. Ik wil meteen vragen of u eerst graag iets tot de commissie richt, en dan opnieuw kunnen de mensen de kans krijgen om vragen te stellen. Mevrouw Temmerman, u hebt het woord.

Mevrouw Karin Temmerman. Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

Collega's, inderdaad, ik zou graag - ik ga proberen om het kort te houden - een toelichting geven. Ik weet uiteraard waarom ik hier gevraagd word, en ook de scope van de commissie die er momenteel is. Ik denk dat het belangrijk is dat we die voor ogen houden.

Naar aanleiding van die scope heb ik mijzelf een beetje bevraagd, van "oké, wat zou ik kunnen bijdragen?" Ik ben inderdaad schepen geweest van Ruimtelijke Ordening van 2001 tot september 2010. Een aantal van de feiten die hier al besproken zijn, daar was ik bij of was ik minstens schepen.

Laat ons nog eens kijken. We hebben het vooral naar aanleiding van de melding en klachten inzake mogelijke inbreuken op de deontologische code door mandatarissen van de Stad Gent in hun contacten met Optima, met de Optima Groep in het kader van hun mandaat bij of namens de Stad Gent.

Het is inderdaad zo dat ik als schepen van Ruimtelijke Ordening de heer Piqueur en dus Optima een paar keer ontmoet heb, en dit steeds als schepen van Ruimtelijke Ordening. Ik kan niet meer exact nagaan wanneer en hoeveel keer, omdat mijn agenda niet meer beschikbaar is, omdat ik hier geen schepen meer ben, maar dat zijn, laat ons zeggen, een vijf-, zes-tal keren geweest, eigenlijk vrij minimaal.

Op dat moment, 2002, waren wij bezig met het Ruimtelijk Structuurplan voor de stad Gent (tussen haakjes, wij waren de eerste grote stad die een Ruimtelijk Structuurplan hadden). Bij de voorbereiding van dit Ruimtelijk Structuurplan, de collega's die toen ook in de raad zaten, zullen zich dat herinneren, hebben wij heel veel studies gedaan en laten doen over mogelijke ontwikkelingen naar de toekomst toe. De woningbouw, hoe zal dit zich verhouden naar de toekomst toe? Welke zaken zijn er nodig rond groen? Welke zaken zijn er nodig rond recreatie, rond middenstand, rond KMO, rond industrie? Dat waren allemaal verschillende studies.

Een van die studies was de woonontwikkeling. Toen al, in 2002 - de nood is nu nog veel groter, maar -, bleek uit de studie duidelijk dat we echt een tandje moesten bijsteken rond woningbouw. We hadden een tekort... We hebben die studie herhaald, denk ik, in 2006. Dan werd het nog duidelijker, maar in 2002 was het al zo: een tekort van ongeveer alle segmenten, een tekort aan eengezinswoningen, een tekort aan studentenhuisvesting, maar een zeer groot tekort aan sociale woningen. Dat is trouwens iets waar heel veel steden mee kampen, maar wij dus ook.

We hadden toen het idee al opgevat, in het beginstadium van ons Ruimtelijk Structuurplan, om ontwikkelaars ergens te gaan verplichten, vanaf het aantal 100, als men 100 eenheden zou bouwen, dat daar 20 % sociale woningbouw moest tussen zitten.

Het was ook de periode dat Vlaanderen aan het experimenteren was met PPSen rond sociale woningbouw. U zal zich dat herinneren, het project aan de Rooigemlaan was daar een van de eerste van, en was in vorm van PPS gebouwd.

Wij dachten "om die woningbouw rond de sociale woningen te gaan stimuleren, moeten we misschien afspraken maken met private ontwikkelaars, zodanig dat die ook sociale woningen kunnen meebouwen".

Over het stadion, daar kan ik van zeggen dat ik daar van in het begin bij betrokken ben geweest, maar terug, als schepen van Ruimtelijke Ordening. In heel het traject rond de financiering was ik veel minder betrokken partij. Wel, nogmaals, ik kan misschien nog eens herhalen, ik heb dat hier al eens gezegd, maar ik wil het toch nog eens zeggen, ook weer naar aanleiding van het Ruimtelijk Structuurplan en naar aanleiding van het feit dat wij absoluut... Christophe Peeters heeft daar ook naar verwezen, dat wij naar een nieuw stadion wilden gaan.

Er waren twee grote problemen met het oude stadion.

1. Midden in een volkswijk of in een buurt, een woonbuurt, waardoor er heel veel klachten waren, om allerlei zaken. We moeten wel zeggen, in de loop van de tijd waren die klachten beheersbaar geworden, maar we wisten ook dat dit stadion niet houdbaar was in die woonbuurt.

2. Een tweede probleem was ook dat de ambities van de club zelf naar een groter, een mooier, een beter stadion, met betere omkadering, compleet onmogelijk waren, zeker stedenbouwkundig, op de plek waar het nu was.

Dat was ook een van de elementen die zijn meegenomen in het Ruimtelijk Structuurplan, om te zoeken naar een andere mogelijke locatie van het stadion.

Ik heb u al gezegd dat een van de mogelijkheden die eventjes gecirculeerd hebben, The Loop was, maar het was heel snel duidelijk dat de veiligheidsdiensten vonden dat dit niet de geschikte plek was, omdat zij daar de veiligheid niet 100 % zouden kunnen garanderen.

De heer De Witte heeft er al naar verwezen - dan is er vanuit het kabinet van de burgemeester ook gedacht "zou de Groothandelsmarkt geen goede locatie zijn?" We hebben daar dan met de Dienst

Op een bepaald moment was er een probleem met een Fluxysleiding. Er is ook nog eventjes gedacht dat er een probleem was met een vervuiling. Er is dan ook sanering moeten gebeuren op de gronden van Dakar. Dat waren meestal vergaderingen met heel grote groepen, en die we iedere keer met de Stad apart voorbereidden met de diensten onderling, zodanig dat we met een eenduidig standpunt naar de architecten konden gaan.

Het is een moeilijk dossier geweest, een heel complex dossier, maar ik denk, achteraf bekeken, dat het stadion er zeker mag zijn. Het heeft trouwens ook twee prijzen gekregen van een goed stadion. Ik heb daar met veel plezier, maar met heel veel energie aan gewerkt, en de gesprekken zijn ook niet altijd eenvoudig geweest.

Wat hier ook een aantal keren naar voor komt, is de MIPIM-beurs. Ik ben de eerste keer mee geweest in 2003, ik moet het weer herhalen, naar aanleiding van het Ruimtelijk Structuurplan, en op vraag van de toenmalige schepen van Economie, de heer Termont. De heer Termont, de schepen, zei: "Kijk, we zijn nu al een stap verder in dit structuurplan, het is eigenlijk wel belangrijk dat de schepen van Stedenbouw op die beurs aanwezig is, en daar uiteen kan zetten wat de toekomstvisie is van de Stad, op welke manier de Stad zich zal ontwikkelen naar de toekomst toe, met dit structuurplan als basis."

Dat was een van mijn eerste uitzettingen, om niet te zeggen de eerste uiteenzetting op de MIPIM, namelijk het concreet maken van het structuurplan, wat zijn de mogelijkheden in de toekomst in de stad Gent, op welke manier willen wij de stad verder ontplooiën in allerlei zaken? Nogmaals, zowel in recreatie als in woningbouw, als in natuur, als in KMO-zone, industriezone, retail, enzovoort.

De collega's die hier toen in de gemeenteraad zaten, die herinneren zich de vele gesprekken die we gehad hebben rond dit structuurplan. Ik merkte toen ook aan de contacten die er toen waren, dat men eigenlijk blij was dat de Stad vrij duidelijk was in zijn toekomstvisie, dat men bijvoorbeeld zei "shopping centra zijn voor ons onbespreekbaar, wij willen die niet in de stad, wij willen die

beetje groter, Nederlandse steden, waar men heel veel zaken ziet, en waar men ook kan zien ten goede en ten kwade - men ziet er goede voorbeelden, maar men ziet er ook slechte voorbeelden, voorbeelden die men beter niet volgt. Maar je ziet wel dat de problemen van de steden of van de stad die wij hebben, ook herkenbaar zijn in andere steden, en je kan zien welke oplossingen andere steden daaraan geven.

Om daar heel concrete voorbeelden rond te geven. Bijvoorbeeld Londen, dat is nu wel een zeer grote stad, maar Londen heeft een fantastische maquette: je zag daar bijvoorbeeld aan *hun* oude dokken, de *Docks*, op welke manier ze die dan toch als stadsdeel gaan ontwikkelen.

Dat heeft ook als inspiratie gediend. We hebben dit natuurlijk niet kunnen kopiëren, dit is een totaal andere schaal, maar door daar met mensen te praten, de manier waarop een aantal zaken daar aangepakt zijn, dit hebben we voor een stukje kunnen toepassen ook in de Oude Dokken hier.

Een andere zaak is het Lichtplan van Lyon. Dat was ook de eerste keer dat ik daar kennis heb gemaakt met het Lichtplan, dat dan later ook hier in Gent is toegepast.

Een derde voorbeeld. Dat is dan eerder de methode. Ik heb daar heel veel gepraat. Maar ik ben nu aan het denken, dit was een voorbeeld uit Lille, waar ze ook een vorm van stadsontwikkeling hadden in de 19de-eeuwse gordel, en waar ze een nieuwe vorm van contact hadden met de buurtbewoners, de manier waarop ze met de buurtbewoners omgingen.

Ze zeiden: "We geven die eigenlijk een bouwpakket mee, en we zeggen van 'onze ambitie is om zoveel parken te hebben, en we willen eigenlijk zoveel woningen uit dit binnengebied'." Met dit bouwpakket kon men spelen, er bouwblokken uit halen, groen inbrengen.

Dit heb ik dan, maar op een veel kleinere schaal, ook toegepast bij 'Zuurstof voor de Brugse Poort' met de Klankbordgroep, om daar te

Natuurlijk, u kan zeggen, "u kan ook gewoon naar Lille gaan", maar het grote voordeel van de MIPIM-beurs is, dat je daar op drie dagen heel veel steden kan zien, steden natuurlijk niet zelf, maar de maquettes, soms met de schepenen, soms met de burgemeesters, soms met de architecten, soms met de projectontwikkelaars, en kan praten over de manier waarop men met problemen omgaat. Ik moet zeggen, ik heb daar ontzettend veel uit geleerd, en ik zou het zeker opnieuw doen, mocht ik terug schepen van Ruimtelijke Ordening zijn.

Ik ga het misschien hierbij houden, mijnheer de voorzitter. Het is al laat op de avond. Er komen er nog, en er zullen zeker nog vragen zijn, naar aanleiding waarvan ik dan verdere toelichting kan geven.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mevrouw Temmerman, voor deze inleiding. Wie wenst het woord? De heer Deckmyn, de heer Bracke, mevrouw Deene, mevrouw Van Renterghem, de heer Yüksel. Mijnheer Deckmyn, u hebt het woord.

De heer Johan Deckmyn. Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

Misschien vooreerst toch stellen, het is in het verleden al gezegd geweest, dat het nogal vreemd is om een lid van deze commissie te horen over een thema waar deze commissie net over gaat. Het punt is al eerder gemaakt, maar ik vind het toch nodig om dit hier expliciet te vermelden.

Ik wil trouwens ook verwijzen naar hetgeen schepen Peeters daarnet heeft gezegd, toen hem gevraagd is geweest, waarom hij hier niet aanwezig was als commissielid. Ik citeer schepen Peeters: "Het is nogal wiedes", stelt schepen Peeters, dat hij geen deel uitmaakt van deze commissie.

Ik vind het dan toch, als ik dat mag zeggen, een eerlijke uitspraak van de heer Peeters, om te zeggen dat het, wat hem betreft, helemaal niet zo logisch is om deel uit te maken van deze commissie. Trouwens, nog vreemder is eigenlijk dat u zich nu in een situatie

Wat ik daarstraks vergeten te vermelden ben, is dat we ook geprobeerd hebben om dit in de RUPs in te schrijven. Dit is een tijdje gelukt, maar dit is daarna ook door, ik denk, het Grondwettelijk Hof, naar aanleiding van een klacht daarover, dus dit kan ook niet meer.

Het Grond- en Pandendecreet, maar dat was daarna. Waar ik van spreek, is voor het Grond- en Pandendecreet. Men heeft geprobeerd om die verplichting ook op te leggen, maar dit is ook geschorst. Dit kan nu ook niet meer. Dat was mijn naïviteit, dat ik dacht van "we gaan dit kunnen realiseren, omdat we dit gaan kunnen opleggen", maar dit bleek achteraf wettelijk niet mogelijk te zijn.

De heer Johan Deckmyn. Oke, ik had het dus wel degelijk goed begrepen, maar ik wou voor de zekerheid toch de vraag stellen.

U stelde verder dat MIPIM een must is om naartoe te gaan, omdat je er enorm veel van leert.

Mevrouw Karin Temmerman. *(onverstaanbare repliek)*

De heer Johan Deckmyn. Ja, sta me toe te stellen dat bijna gans het schepencollege, en veel ambtenaren blijkbaar, gedurende jaren heel leergierig zijn geweest. U zou het opnieuw doen, dat is een persoonlijke appreciatie. Ik zou bijna stout durven zeggen: vindt u niet dat u al genoeg geleerd heeft?

Ik heb alleszins het gevoel dat er soms heel veel Gentse bestuurders en ambtenaren MIPIM wilden zien. Vandaar dat ik het met een boutade gezegd heb, dat er heel veel mensen blijkbaar heel veel wilden leren.

Vele zaken, mevrouw Temmerman, die u daarnet hebt gesteld, worden eigenlijk door niemand betwist. Maar net zoals schepen Peeters, geeft u een omstandig verhaal over de mooie zaken die de Stad gerealiseerd heeft.

U gaat het mij niet kwalijk moeten nemen, maar ik ga toch nog even naar uw partner moeten terugkeren. De krant vermeldt vandaag over deze zitting onder meer het volgende. Ik citeer: "Andere getuigen zijn schepen Christophe Peeters en de partner van Temmerman, Frank De Mulder. Die is voorzitter van Flanders Ghent Development Group..."

Mevrouw Annelies Storms, schepen. Mijnheer de voorzitter...

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Mevrouw Storms.

Mevrouw Annelies Storms, schepen. ... is het echt van belang dat dit herhaald wordt?

De heer Johan Deckmyn. (onverstaanbaar)

Mevrouw Annelies Storms, schepen. Een beetje beleefdheid.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Mevrouw Storms, laat de heer Deckmyn zijn vraag stellen, alstublieft.

Mevrouw Annelies Storms, schepen. Maar u heeft daarnet ook niet gereageerd op die uitspraak, mijnheer de voorzitter.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Mevrouw Storms, ik heb u het woord niet gegeven, laat de heer Deckmyn zijn vraag stellen. Mijnheer Deckmyn, gaat u verder.

Mevrouw Annelies Storms, schepen. U moet ingrijpen als voorzitter wanneer er onaanvaardbare dingen gezegd worden.

De heer Johan Deckmyn. Ik citeer uit de krant. Dat is toch geen onaanvaardbare zaak.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Mijnheer Deckmyn, gaat u verder, alstublieft.

openbaar bestuur, zakelijke en/of ambtelijke relaties onderhield met die vereniging die geleid werd door uw partner?

Hoe u het ook draait of keert, er waren wel degelijk zakelijke relaties tussen die organisatie en het Gentse stadsbestuur. Dit platform faciliteerde initiatieven voor bedrijven, zoals onder andere Optima. Dit mag wettelijk misschien wel kunnen, maar ik blijf erbij, deontologisch doet dat toch wel heel wat vragen rijzen.

Verder had ik ook nog een hele hoop vragen, maar die heb ik eigenlijk al naar aanleiding van schepen Peeters gesteld, want daar werd u ook in vernoemd, mevrouw Temmerman, in verband met de verbondenheid tussen collegebesluiten en de verslagen van de MIPIM-beurs, omdat daar wat discrepanties waren.

Ik vermoed dat ik daar, naar de volgende vergadering toe, de nodige antwoorden over zal krijgen. Het zal waarschijnlijk perfect duidelijk zijn, maar die onduidelijkheid was er. Vandaar dat ik het ook nodig vond om deze vragen hier te stellen.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Deckmyn. Mevrouw Temmerman.

Mevrouw Karin Temmerman. Mijnheer Deckmyn, in verband met mijn deelname hier aan de commissie, en dat zal zeker ook een vraag zijn, denk ik, van collega Bracke. Op het moment dat dit werd opgeworpen, dat dit een probleem zou zijn, was het gemeenteraadsbesluit al genomen, dan waren wij al lid van deze commissie.

Op het moment dat wij binnen onze groep beslist hebben wie er zou deel uitmaken van de commissie, was er eerlijk gezegd geen haar op mijn hoofd dat eraan dacht dat ik zou gehoord worden in deze commissie. Ik was op dat moment ook geen schepen meer, en ik vind ook dat, zelfs, laat dat toch heel duidelijk zijn, als ik hier niet in deze commissie zit, ik ben gemeenteraadslid, dus ik kan nog altijd deze commissies bijwonen en de vragen stellen, ook als men

Mijn houding in dezen zal ook zo zijn. Mijn houding in dezen was zo tijdens de beurs, en zal ook hier zo zijn tijdens de commissie. Ik zit hier...

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Bij dezen is deze vraag ook beantwoord, eigenlijk.

Mevrouw Karin Temmerman. Wablief?

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. U hebt bij dezen ook die vraag beantwoord.

Mevrouw Karin Temmerman. Ik zit hier als getuige van zaken die in het verleden gebeurd zijn, want ik ben nu geen schepen meer, en ik zit hier dan ook als ex-schepen, ik neem aan dat u mij daarvoor wil horen, en niet, nogmaals, omdat ik partner ben van X, Y of Z.

Misschien zijn er nog wel, mijnheer Deckmyn. Misschien zijn er nog wel partners waar u niets van weet. (*onverstaanbare replieken*) Ik bedoel niet van mij, van anderen. (*hilariteit*) Voor alle duidelijkheid.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Even verwarrend.

Mevrouw Karin Temmerman. Voordat er morgen in de krant staat dat... Ik bedoel: van anderen.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Gaat u verder, mevrouw Temmerman.

Mevrouw Karin Temmerman. Dan zou ik nog even willen terugkomen op... Misschien was ik daar niet duidelijk genoeg in, over de MIPIM-beurs. Ik heb daar veel geleerd, maar ik heb wel duidelijk gezegd, mijnheer Deckmyn, dat er twee aspecten zijn.

Ik heb dat ene aspect minder benadrukt omdat het andere aspect, het aspect van het leren en van daar dingen zien, tot nu toe niet aan

ga niet zeggen dat dat te maken heeft met MIPIM uitsluitend, maar het heeft daar zeker ook toe bijgedragen. Wij zijn daar prominent aanwezig als Stad.

Vorig jaar, denk ik, niet vorig jaar, ik was toen net geen schepen meer, maar is een van de projecten, de Stadshal was een van de genomineerde projecten om een prijs te krijgen in MIPIM.

Dit creëert een sfeer van "dit is een belangrijke stad, dit is een dynamische stad, er kunnen daar een aantal zaken gebeuren," en vooral "het stadsbestuur weet wat ze wil, waar ze naartoe wil". Dat is iets wat we van in het begin - dat was ook iets wat schepen Termont, toen nog schepen Termont, mij duidelijk maakte, van "het is belangrijk dat je daar dat structuurplan gaat uitleggen, omdat dit de kans geeft aan ontwikkelaars om hier naartoe te komen, en om een aantal zaken te doen".

Nogmaals, het is zeker de twee. Ik heb daar veel geleerd, maar ik heb daar ook geprobeerd om de stad Gent op de kaart te zetten, samen met de collega's, en ik denk dat we daar voor een groot stuk in geslaagd zijn.

Wat betreft de vlucht van de heer Piqueur. Ik denk dat ik daar al op geantwoord heb. Ik heb niet meegevlogen in een privévlucht. Ik wil trouwens er ook nog eens op wijzen dat ik vanaf 2008, denk ik, voorstander geweest ben om met de trein te gaan en niet meer te gaan vliegen naar MIPIM.

Ook het introduceren van de fietsen. Dit is ook een apart verhaal. De eerste keer dat ik daar was in 2003, het is hier al een paar keer gezegd, wij slapen net buiten Cannes, in Pierre et Vacances, ongeveer een 5, 6 kilometer van de beurs. Verkeer daar naartoe: heel moeilijk. Eigenlijk is Cannes er niet op ingericht om zo veel mensen te gaan ontvangen.

Na het eerste jaar heb ik voorgesteld aan de toenmalige schepen van Economie "we moeten zorgen dat we daar fietsen hebben", zodanig dat

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mevrouw Temmerman. Heel kort, als ik mag vragen, mijnheer Deckmyn.

De heer Johan Deckmyn. Heel kort. Mevrouw Temmerman zegt dat het stadsbestuur weet wat ze wil, maar ik wil daar wel aan toevoegen dat het stadsbestuur daar niet altijd de goede conclusies aan koppelt. Ik verwijs enkel maar naar één zaak: de Stad wist goed wat ze wou toen ze in haar bestuursakkoord zei dat ze een Stadsbouwmeester wou. Maar goed, er is een verschil tussen droom en daad, blijkbaar. Dat is één zaak.

Het tweede wou ik hier toch ook nog eens zeggen. U stelt dat geen haar op uw hoofd dacht dat u gehoord ging worden in deze commissie. Welnu, u heeft daarnet over naïviteit gesproken. Dit vind ik toch ook wel verregaande naïviteit.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Deckmyn. Het woord is aan de heer Bracke.

De heer Siegfried Bracke. Ik zal in dezen heel kort zijn, mijnheer de voorzitter.

Weliswaar beginnen met het feit dat ik inderdaad van mening verschil met mevrouw Temmerman over haar lidmaatschap van de commissie. Ik ben het eigenlijk eens dat men toch wel had kunnen inschatten, of het naïef is of niet, daar ga ik mij niet over uitspreken, maar men had inderdaad kunnen inschatten dat u, als voormalig schepen van Ruimtelijke Ordening, uitgerekend in dit dossier zou worden gehoord.

Dan hebben we met zijn allen nota genomen van wat schepen Peeters heeft gezegd, waarbij hij het, wat hem betreft, een evidentie vond. Maar bon, laat ons dat opzij zetten. Dit is iets waarover we van mening verschillen, maar waar we misschien op kunnen terugkomen als het gaat over de aanbevelingen.

Het is niet verstandig, als men inderdaad betrokken is, om bijvoorbeeld bij stemmingen... Dit is hier bij mijn weten in deze vergadering nog gebeurd, dat mensen omwille van privéredenen naar buiten gaan omdat ze in hun stemming op een of andere manier een link zien met.

Ik denk dat het, als het hier gaat over de groep, en we zullen de heer De Mulder daarover horen, over die Flanders Ghent Development Group, dat het niet slim is, als u bijvoorbeeld, het laatste heb ik gevonden in september van dit jaar nog, hebben ze daar/dat ook, denk ik...

Neen, dat is niet waar, sorry, ik neem mijn woorden terug. We hebben daarover gestemd in de gemeenteraad. Want dat is zeer merkwaardig, het is pas sinds 2014 dat dat in de gemeenteraad komt. Tevoren was dat iets wat geregeld werd op het niveau van het college.

Tussen haakjes, ik vind dat een toe te juichen stap. Dat dat op die manier op de gemeenteraad komt, dat bevordert en dat verhoogt de transparantie.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Bracke. Mevrouw Temmerman heeft het woord.

Mevrouw Karin Temmerman. We blijven daar van mening over verschillen, of ik al dan niet... maar ik kan u wel zeggen, mijnheer Bracke, dat, mocht ik geen deel uitgemaakt hebben van deze commissie, dan zou ik hier ook gezeten hebben. Ik zou hier niet gezeten hebben, maar ik zou ook daar gezeten hebben als gemeenteraadslid, en ik zou ook dezelfde vragen gesteld hebben en dezelfde opmerkingen.

De heer Siegfried Bracke. Ja, maar dan is u geen rechter en partij.

Mevrouw Karin Temmerman. Wablief?

Ik ga ook heel kort zijn over het feit dat u zowel hier zit in deze commissie, en daar ook gehoord wordt. Op zich geen probleem, mevrouw Temmerman, maar het is, zacht uitgedrukt, toch wel heel vreemd. Deze bemerking geldt ook voor uw collega Tom Balthazar.

Ik denk dat het wijs zou zijn, als we straks naar beraadslagingen gaan en conclusies formuleren, dat u zich daar dan beraadt over al dan niet deelname aan die gesprekken, aan die commissies. Ik wil dat toch opmerken hier, dat het wijs zou zijn om dat toch te herbekijken, dat u dan niet aan die besprekingen en zittingen deelneemt om conclusies te formuleren over zaken waarbij u in het verleden zelf betrokken bent geweest.

In essentie naar wat u verteld heeft. 1. Over het conflict met de heer Piqueur over het sociaal objectief. Ik had van u graag geweten over welk concreet project of deelproject het gaat. 'Het Volk'?

Mevrouw Karin Temmerman. Ik heb dat gezegd. Dat ging over 'Het Volk'.

De heer Veli Yüksel. Want ik dacht misschien "Alsberghe-Van Oost, gaat het daarover?"

Mevrouw Karin Temmerman. Alsberghe-Van Oost was op dat moment een andere ontwikkelaar.

De heer Veli Yüksel. Dat is ook van de heer Piqueur. Daar waren ook onderdelen sociale woningbouw.

Een tweede vraag gaat over die bouwvergunningen, vier bouwvergunningen van Optima die geweigerd werden. U moet dat misschien nu niet zeggen, maar misschien kan u dat wel schriftelijk aan de commissie laten weten. Over welke projecten gaat het, en waarom werden die projecten geweigerd?

Een laatste vraag. Het project Dufky-Oude Dokken. U weet dat dat project op een bepaald moment geblokkeerd is geraakt, en dat dat

De heer Veli Yüksel. ... dan heb ik het over het onderwerp en de zaken waar we vandaag over praten. Daar bent u als beleidsmaker bij betrokken. Dat is het enige wat ik eigenlijk zeg.

Mevrouw Karin Temmerman. Ik denk dat we hier... Ik zit hier nu als gemeenteraadslid. Ik denk, en dat is door de heer Bracke een paar keer gezegd, de zaken uit het verleden moeten we analyseren, en met vallen en opstaan doen we dat. De ene commissie gebeurt dat al beter, vind ik, dan de andere commissie, maar, belangrijk is dat we kijken naar de toekomst, op welke manier kunnen we samen bepalen hoe we dat gaan doen.

Ik denk... De deontologische code, mijnheer Yüksel, zal niet alleen gelden voor de schepenen. Ik neem aan dat de deontologische code ook zal gelden voor de gemeenteraadsleden. Daar ga ik toch van uit. Ik denk dat dit onze opdracht is. Wil dat dan zeggen dat de gemeenteraadsleden niet gaan mogen mee beslissen? U zegt daarjuist van wel. "U was schepen, dus u kan nu niet meer mee beslissen". We gaan die discussie niet voeren. Ze stelt zich hier eigenlijk niet. We zullen dit doen op het moment dat we gaan beslissen over de aanbevelingen.

Ik weet niet of dit altijd de bedoeling is van iedereen die hier in deze commissie zit, maar mijn bedoeling is, echt waar, kijken: wat is er in het verleden gebeurd, en op welke manier kunnen we in de toekomst een aantal zaken vermijden, en vooral een aantal zaken duidelijker maken en verbeteren? Dat is de opdracht. Dat beschouw ik nu ook als mijn opdracht.

Door het feit dat ik in het verleden een aantal zaken heb meegemaakt, denk ik dat ik daartoe een bijdrage kan leveren, maar u bent vrij om te denken dat ik die bijdrage niet kan leveren.

Wat betreft Alsberghe-Van Oost. Ik heb daarnet in mijn uiteenzetting gezegd: "de eerste keer dat ik met de heer Piqueur in contact kwam, was naar aanleiding van het project 'Het Volk'". Ik heb toen

daar dus weinig meer over zeggen, behalve het feit dat we in het Ruimtelijk Structuurplan heel deze zone wel hadden aangeduid als zijnde een zone waar een nieuw stadsdeel zou moeten komen.

Het RUP is dan ook wel nog onder mij gemaakt. U herinnert zich of u herinnert zich niet, maar andere collega's die hier toen nog zaten, de hele discussie die we daar gehad hebben, ook met de planologen, met OMA. OMA is trouwens een van de voorbeelden van de bureaus die we naar hier, naar Gent kunnen halen hebben, door contacten die we op andere plaatsen, onder andere in MIPIM, hebben gelegd.

Versta mij niet verkeerd, want ik weet dat je hier heel duidelijk moet zijn. Het contract is niet op MIPIM gesloten. We hebben contact gehad met OMA, en als de prijsvraag gekomen is van welk bureau daar voor de begeleiding moest zorgen, hebben zij meegedaan aan de wedstrijd, en is het uiteindelijk OMA geworden.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mevrouw Temmerman. Het woord is aan mevrouw Deene.

Mevrouw Karlijn Deene. Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Mevrouw de schepen, ik heb eigenlijk drie grote vragen voor u.

Ik ben blij dat u al wat verduidelijkt hebt over MIPIM, over het nut ervan. Inzake het feit eigenlijk, wat ik vooral van u heb onthouden, de tweede (*onverstaanbaar*) waarover u bijkomende informatie hebt gegeven, dat u zegt "we hebben veel geleerd, en het is ook kwestie van promotie voor de stad".

Het nut van investeringen aantrekken, enzovoort, daar hebt u mij toch nog niet volledig van overtuigd, want daar krijg ik tot nu toe van niemand, dat ligt niet alleen aan u, krijg ik weinig informatie over.

Wat dat leren betreft. Ik wil daar toch een kleine kanttekening bij maken. Het is natuurlijk een zeer dure, chique setting, waarbij heel wat leden van het college, van de ambtenaren meegaan.

Mijn vraag blijft nog altijd van "waarom is juist die ontmoeting in MIPIM" - ik wil mij graag concentreren op MIPIM - "nu echt zo'n grote meerwaarde, en zijn er geen meer, betere, transparantere en democratische alternatieven voorhanden?" Dat is mijn eerste vraag.

Mijn tweede vraag. U sprak vol lof over uw ontmoeting met de Franse Bouwmeester. Dat brengt mij natuurlijk naar de vraag: zou het misschien ook interessant zijn om een ontmoeting met een eigen stedelijke Bouwmeester te hebben? In uw periode, toen u bevoegd was voor... U hebt verschillende bevoegdheden gehad, maar vaak die toch ook gingen over stadsontwikkeling en over de wijze van hoe we ons landschap invullen. Wat is altijd uw mening geweest, en hebt u toen pogingen ondernomen om een Stadsbouwmeester te hebben?

Ik heb eigenlijk ook een vraag om (onverstaanbaar) over het architectuurbeleid. Het was mij namelijk opgevallen in de periode, ik spreek nu 2006-2010, want heel ver ben ik niet gegaan, dat daar iets was met het architectuurbeleid in de stad Gent. Ik geef maar een voorbeeld.

De Dienst Architectuur, dat is eigenlijk het meest concrete voorbeeld, is bijna elk jaar van structuur veranderd. Eerst zat die onder de Dienst Monumentenzorg, dan onder het Departement Cultuur, daarna werd het een eigen dienst, gedurende twee jaar en een half, met een eigen dienst, met eigen werkers, met een eigen directeur, maar dat werd dan weer opgegeven, en werd dan weer geïntegreerd. Ik heb daar ooit schepen Decaluwé over gevraagd van "waarom?" Hij zei van "ja, ik had daar niet veel over te zeggen". Mijn vraag is...

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Mevrouw Deene, misschien is het goed om uw vraag ook eventjes te kaderen, wat het met Optima te maken heeft. (onverstaanbaar) Oké.

Mevrouw Karlijn Deene. Ja, ik heb het over het architectuurbeleid van de Stad Gent, dat er blijkbaar problemen zijn. Die Dienst Architectuur, dat wisselde voortdurend van structuur, bestond wel,

Als wij hier ook nog gaan bezig zijn over de structuur van de Dienst Architectuur en de wijzigingen daarin, ik zie persoonlijk echt niet wat dit nog te maken heeft met de scope die we afgesproken hebben, allemaal samen, meerderheid en oppositie. Ik vraag u, mijnheer de voorzitter, om dit echt goed te bewaken, zodat we grondig ons werk kunnen doen, en hier niet tot morgenvroeg zitten.

Mevrouw Karlijn Deene. Ik wil daar gewoon kort op reageren. Ik dacht dat we het gingen hebben over de relatie tussen het bedrijfsleven, politiek en vooral op zoek gaan naar constructieve voorstellen. Ik denk dat mevrouw Temmerman het daarmee eens is, dat we daar ook naartoe zullen gaan. Mijn vragen lijken in die setting ook zeer terecht.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Mevrouw Temmerman kan antwoorden op de vragen die gesteld zijn. Mevrouw Temmerman.

Mevrouw Karin Temmerman. Ik vind dat mevrouw De Bruycker gelijk heeft, maar desalniettemin, aangezien de vraag gesteld is, zal ik daar proberen op te antwoorden, mevrouw Deene.

Ik ga beginnen met het laatste. Men moet natuurlijk zien, het is niet de Stad die die projecten voorstelt. Deze projecten worden voorgesteld door private partners. Men kan heel moeilijk aan een private partner zeggen "dit mag je niet voorstellen". Dat gaat trouwens niet. Die private partner bepaalt zelf wat hij al dan niet voorstelt.

Iets anders is, en ik denk dat dat hier ook al eens ter sprake is gekomen, dat als de Stad een aantal dingen voorstelt, dan moet het heel duidelijk gemaakt worden, bijvoorbeeld aan de gemeenteraad, dat zij met dit project of met die projecten of met die voorstellingen naar MIPIM gaan gaan. Ik denk dat we in die richting moeten kijken, ook naar de aanbevelingen. Maar je kan moeilijk een private partij verbieden om zijn of haar project te gaan voorstellen.

Als we architectuurwedstrijden uitschrijven voor de Krook en voor andere zaken, komen er architecten op af, die we in het verleden niet hadden. Waarom is dat? Omdat Gent een naam heeft. En waarom heeft dat een naam? U zal het mij niet kwalijk nemen, omdat hier al jaren goed wordt bestuurd, 1., en 2. ook omdat we op verschillende fora aanwezig zijn, onder andere op MIPIM. Ik ben er vast van overtuigd dat we dit moeten doen. Uitsluitend en alleen MIPIM? Zeker niet. Samen met andere dingen? Zeker wel.

Ik weet niet goed wat u bedoelt met andere dingen die transparanter zijn. Dat is waarschijnlijk ook naar de aanbevelingen toe, we hebben het daar al gezegd. Het college, enzovoort, ja, ik ben daar absoluut voorstander van. Laat ons nadenken op welke manier we dit transparanter kunnen maken.

Ik heb daarstraks gezegd "laat ons nadenken over de manier waarop we naar MIPIM gaan", wat mij betreft. Ik zit nu niet meer in het college, maar we zouden dit als aanbeveling... we moeten daarover nadenken. Laat - niet deze commissie, maar - de commissie Openbare Werken, enzovoort, ook nagaan, of laat die verslag nemen van wat er gebeurd is in MIPIM, op welke manier men daar naartoe gaat, enzovoort. Die transparantie, ik heb daar uiteraard, wel integendeel, geen enkel bezwaar tegen.

Heel kort, over de Dienst Architectuur. Ik wil wel één ding duidelijk maken. Die Dienst Architectuur is nooit onder mijn bevoegdheid geweest. Dat was ofwel de schepen van Cultuur - ik heb nooit Cultuur onder mij gehad, dus ik heb de Dienst Architectuur..., ik heb daar wel mee moeten samenwerken als schepen, maar die is nooit onder mijn bevoegdheid geweest.

Dit is waar, men heeft daar wat mee geworsteld om van de ietwat oubollige structuur vanuit het verleden, en dan spreek ik van ver voor 2000, naar een moderne vorm van Architectuurdienst te gaan. Men is daar aan het proberen.

beweegbare bruggen aan de Dampoort, naar de Oude Dokken hebben... Het feit dat die meegedaan hebben aan een wedstrijd. Ik ben ervan overtuigd...

Niet alleen. Uiteraard is dat niet omdat wij op MIPIM staan, maar door het geheel, onder andere op MIPIM, onder andere op andere beurzen, onder andere op het feit dat wij de eersten waren die een structuurplan hebben, met een duidelijke visie waar men naartoe wil. Dit heeft daarmee te maken. Daar ben ik echt van overtuigd.

U wordt dat ook gewaar als u daar rondloopt. In 2003, als ik contacten zocht, en ik stelde mij voor als schepen van de stad Gent, zeiden ze, "nice to meet you", en that's it. Naar het einde toe, in 2008, was men geïnteresseerd, "ah ja, Ghent, ah ja, en waar zijn jullie nu mee bezig?" Je wordt dat gewoon gewaar.

We hebben daar een evolutie als stad in meegemaakt, maar ook de beurs heeft daar, vind ik persoonlijk, een evolutie in gemaakt. Waar men vroeger bijna uitsluitend bezig was met projectontwikkeling, is eerder naar die stadsontwikkeling, de stedelijke ontwikkeling, de regio-ontwikkeling, het uitwisselen van informatie, dat is echt een evolutie geweest. Dit zijn echt concrete voorbeelden.

Nogmaals, het feit dat wij uitgenodigd worden in Parijs, en daar als gaststad worden... Dat was echt op MIPIM. Dit is dankzij MIPIM dat de burgemeester en ik daar gevraagd zijn. Dat zijn toch, denk ik, concrete voorbeelden?

Mevrouw Karlijn Deene. Ik ben alleszins blij dat u de eerste bent die concrete voorbeelden geeft. Er was altijd wel sprake van "het is om investeerders aan te trekken", maar goed, het gaat nu over architecten, maar u geeft concrete voorbeelden. Ik ben blij, dat is een goede reden dat we u hebben gevraagd als getuige.

Ik heb gewoon nog één vraag. Die Dienst Architectuur, oké, dat was een manier om iets te creëren, twee jaar en een half is dat een eigen dienst geweest. Wie was toen de directeur?

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mevrouw Deene. Er zijn verder geen vragen voor mevrouw Temmerman? Dan dank ik mevrouw Temmerman voor haar komst om gehoord te worden.

Dan gaan we nu verder met de heer De Mulder.

Goedenavond, mijnheer De Mulder, welkom in de commissie. U heeft daarnet ook al de zaken gehoord die ik aan elkeen die gehoord wordt, meegeef. Ik ga die op zich niet meer herhalen. Wenst u eerst de commissie kort een toelichting te geven, alvorens de vragen worden gesteld?

De heer Frank De Mulder. Jawel, voorzitter. Ik moet u wel bekennen dat ik met enige schroom hier op deze stoel plaats heb genomen, als ik een aantal opmerkingen heb beluisterd. Maar ik zal daar professioneel mee omgaan, dus ik zal daar niet op terugkomen, omdat ik hier zit namens 52 klanten.

Flanders Ghent Development Group is een organisatie, een vzw, die als missie heeft om samen met partners, publieke en private, handelsmissies te organiseren, in dit geval naar Cannes, en ik ben overigens blij met de beslissing van deze gemeenteraad, dat er nu ook mogelijkheden zijn om een stand op te zetten en uit te bouwen rond de MAPIC-beurs.

Het zijn eigenlijk twee grote beurzen. Er is hier al vanavond heel veel gezegd over de bestuurders, wat de aard van die beurzen is, vooral rond MIPIM. MIPIM wordt nogal onder vuur genomen. Dat komt misschien bij bepaalde mensen over als een champagnebeurs, maar wie daar geweest is, en er zijn al heel wat schepenen mee geweest in de loop van de tijden, sinds, ik dacht, 1999, en 2016, als laatste campagne, toen we met 52 publieke en private bedrijven naar Cannes geweest zijn, die kunnen getuigen wat daar eigenlijk gebeurt.

Ik denk dat het niet aan mij is om promotie te maken voor mijn product, want dat is het een beetje eigenlijk. Ik zit in een

ook wandelingen, bezoeken, en uiteraard zijn daar uitlopers, ook naar de congressen die wij organiseren in Cannes.

Dat als inleiding. Misschien iets over de structuur.

Wij zijn een vzw. Ik denk dat iedereen hier in deze zaal weet hoe een vzw functioneert. Het is zo dat wij een open structuur hebben. In principe kan iedereen die geïnteresseerd is, zich aansluiten, kan lid worden van de algemene vergadering, lid worden van de raad van bestuur.

Alleen stellen we vast, wanneer je in een vzw-structuur werkt, die niet lucratief is, dat willen wij overigens ook niet, dat er niet zo veel gegadigden zijn om de voorbereidingen te doen. Het zijn dan een aantal nuttige idioten, waaronder uw dienaar, die op vrijwillige basis dit, en met zeer veel graagte, ik vind het een grote eer, om telkens weer opnieuw die campagnes te kunnen voorbereiden.

Wij zijn een PPS. Publieke structuren kunnen aansluiten, kunnen klant worden, private kunnen klant worden. Wij hebben een open werking. U heeft wellicht al de website van Flanders Ghent bezocht. U ziet dat die niet altijd even accuraat is bijgehouden.

We zitten nu een beetje de voorbereiding te organiseren voor de MIPIM-beurs 2017. U zal ons niet kwalijk nemen dat wij intussen dit aan het doen zijn. Wij hebben een contract met de Stad, met andere spelers. Wij moeten dat ernstig voorbereiden, en die voorbereidingen zijn vandaag eigenlijk al bezig.

Misschien toch eens terugkomen op die beleidsovereenkomst met de Stad Gent. Die is afgesloten in 2014 en nogmaals, ik ben blij te horen dat uw gemeenteraad op 26 september ook voor de MAPIC-beurs dat contract heeft verruimd.

De ondersteuning, maar ook de voorwaarden, want dit is een consensuele overeenkomst, dames en heren, betekent dat wij ook plichten hebben. Flanders Ghent moet een aantal taken opnemen,

Er wordt dus heel wat werk geleverd achter de schermen. Dat is ook logisch, omdat die beurs en dat gebeuren nu eenmaal een dure zaak is, dat zal ik niet ontkennen, dit is eigenlijk een duur gebeuren, dames en heren. Dit is een beetje de Champions League van de architectuur en van vastgoed. Wereldbeurs, ik ga niet opnieuw hervallen in wat al gezegd is.

Maar wie geweest is, kan het getuigen, het is een beurs waar heel veel te beleven valt, en waar je eigenlijk, als je ook professioneel beladen bent met een volle agenda, niet alles kan meepikken wat er te zien is, ik bedoel dan intellectueel, want er is heel wat. Elke stad heeft zijn eigen congres, en er zijn heel wat interessante zaken die kunnen beleefd worden.

Wij zorgen ook voor de branding van de stad, wij zetten de stad op de kaart. U heeft, als u de website bezocht hebt, al gezien hoe wij dat doen.

Die stand, maar niet alleen de stand, wij zitten op vandaag in 2016 op twee verdiepingen, wij hebben het Belgisch paviljoen. Daar kom ik nog even op terug, straks. Wij hebben ook de +3, die aansluit bij de congreszaal, goed voor 400 deelnemers wanneer de zaal vol is, dit jaar zat de zaal ook vol.

Maar in die tweede ruimte maken wij plaats voor kleinere voorstellingen, kleinere plekken, maar daar worden ook een aantal *projets majeurs* zoals wij ze noemen, vergeef me de Franse uitdrukking, maar daar bedoelen wij projecten die eruit springen.

Dit jaar was dat trouwens *Blue Gate* die daar een grote stand, en een grote informatie heeft opgezet rond dit fantastische project, een beetje vergelijkbaar met Eiland Zwijnaarde, maar waar nu in Antwerpen zeer veel dynamiek rond is ontstaan, en waar ook de Antwerpse collega's hun congres rond hebben georganiseerd.

Ik zei het daarnet, ik zal er niet op terugkomen, de uitbouw van de co-creatieprojecten.

de lijst van de deelnemers bekijkt, en u kan ze bekijken op de website, dan zal u zien dat daar heel veel Antwerpse collega's bij zitten, dat er ook een aantal internationale spelers bij zitten.

Dit is eigenlijk de missie die ons was opgedragen in 2005-2006. (onverstaanbaar) die nieuwe vzw maakt de beurs waardiger op Vlaams niveau, en treedt een beetje uit die Gentse context - Antwerpen en Gent tezamen naar de MIPIM-beurs sinds 2015.

Er is al gezegd van "er is rond de MIPIM-beurs vroeger veel heisa geweest". Vooral de collega's van Antwerpen hebben daar last van gehad, met de VISA-affaire. By the way, de VISA-affaire had eigenlijk niet rechtstreeks te maken met het bezoek aan de MIPIM-beurs, maar bon, daar waren problemen, en het eerste wat men in Antwerpen toen gedaan heeft, is het schrappen van het bezoek.

Ik moet u even toegeven dat de Antwerpse collega's, maar daar zijn het Sinjoren voor, toch wel een iets grotere ambitie toonden inzake besteding congressen en dies meer. Wij zijn in Gent altijd wat bescheidener geweest.

De mooie samenwerking die we nu hebben, sinds 2015, waarbij wij eigenlijk op één stand staan binnen de context van het Belgische paviljoen, heeft een grote uitstraling. Wie dat komt bekijken, zal dat bevestigen.

De collega's van Antwerpen zijn eigenlijk op dit moment... Daarom ben ik toch een beetje bedroefd, voorzitter, dat de teneur hier in Gent, van "MIPIM-beurs, waarom doen we dat?" Als je navraag doet bij de collega's in Antwerpen. Schepen Van de Velde bijvoorbeeld, reageert zeer positief. Schepen Heylen wordt nu vervangen. Die twee schepenen zijn eigenlijk de dragers van de Antwerpse alliantie. Zij hebben ook een heel mooi congres georganiseerd rond thema's die amper (onverstaanbaar) en zij hebben daar ook eigenlijk heel veel succes rond gehad.

dat de mensen hun vertrouwen behouden, in de vzw, in de structuur, maar ook in de steden, dames en heren.

Ik denk dat dat van belang is, dat toch die goede samenwerking die er altijd geweest is, van die ook wat vast te houden, van te voorkomen dat daar caesuren zijn, dat mensen de overheid beginnen te wantrouwen. Dat is iets wat wij als vzw toch proberen te vermijden.

Dat is eigenlijk ook de missie geweest, van precies in die PPS-formule, die transparant is, en waar wij u alles kunnen via de rekeningen en de balansen, die neergelegd worden elk jaar in de gereviseerde, door de revisor worden goedgekeurd. Die transparantie hebben wij, en ik denk dat dit de garantie is om de samenwerking die wij hebben, zo helder mogelijk te houden. Dat is ook wat wij zelf willen.

Ik denk dat ik het meeste eigenlijk op dit moment gezegd heb. Ik kan nog iets vertellen over MAPIC. Het is de eerste editie, samen met de Stad Antwerpen, acht privéspelers, twee steden, en een gezamenlijk congres. Ik denk dat dit eigenlijk het belangrijkste is. Ik had hier nog een overzichtje gemaakt van de werken in de tijd, maar eigenlijk is daar intussen alles over gezegd. Ik ben ter beschikking, voorzitter, voor vragen.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mijnheer De Mulder. Wie wenst het woord? De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn. Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

Mijnheer De Mulder, bedankt om hier aanwezig te zijn. Er is tijdens deze commissie al heel wat gezegd over de bezoeken aan de MIPIM-beurs in Cannes, en over de rol - "betrokkenheid" zou te negatief klinken - van Flanders Ghent Development Group in dezen.

Een van de redenen om te werken via de Flanders Ghent Development Group was het feit dat verschillende partners, zowel privaat als de overheid, hierdoor aan kostenreductie konden doen.

Maar hoe verhouden de partners zich tot elkaar? We hebben private partners, je hebt de overheid. Soms is het mij niet echt duidelijk van wie daar de leading partner of partners zijn, hoe bepaalde beslissingen tot stand komen. Dat lijkt mij toch wel interessant, omdat uw vzw toch wel een vereniging is, die vele initiatieven faciliteert, net voor die private partners.

Faciliteert het dan ook initiatieven voor private partners die niet echt tot de vaste partners behoren? Dat was nog een onduidelijkheid dat ik had. Maar, zoals ik gezegd heb, u heeft al op vele vragen, niet alleen hier, maar ook in de commissie, al antwoorden gegeven. Wat mij betreft, waren dit de voornaamste vragen.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Deckmyn. De heer De Mulder.

De heer Frank De Mulder. "Nuttige idioten" was uiteraard ironisch bedoeld, mijnheer Deckmyn. Ik neem aan dat u dat ook wel doorhad. Wij zijn met een aantal mensen die die klus opnemen op vrijwillige basis, in onze vrije tijd, meer bepaald, maar dat is een heel leuke en boeiende oefening. Ikzelf, vanuit mijn natuur, ik werk heel graag samen in dit soort van gezelschappen en formaties.

De setting is ontzettend belangrijk. Je moet wel weten dat het thema van het congres en de sturing van de stand door de overheid gebeurt, samen met uw dienaar en een aantal mensen die ook in die task force aanwezig zijn. Maar de afspraak is dat de stand rond de steden wordt opgebouwd.

Dat ziet u ook als u naar de website gaat, hoe die eruit ziet. Gent, Antwerpen, het logo dat we aan het maken zijn voor de MAPIC-beurs. Er is eigenlijk weinig verschil tussen MIPIM en MAPIC, tenzij de envergure, de grootte van de beurs, maar eigenlijk zijn het vergelijkbare beurzen. Maar die gaan rond een beetje een ander thema.

Sorry, maar de bijdrage is wel 6000 euro per persoon, per firma. Dat is niet weinig, dus zij willen daar een return voor. Die return zijn die kaarten die ze krijgen, drie kaarten aan 600 euro, en zij krijgen vooral ook visibiliteit.

Zij kunnen ook in de kleinere conferentiezalen een projectvoorstelling geven voor hun klanten. 30, 40, 50 mensen kunnen daarin, en die worden gratis ter beschikking gesteld. Dat zijn de meerwaarden die zij hebben.

Uiteraard zijn zij ook welkom, participatief op de congressen die we organiseren, en worden ze uitgenodigd op één (*onverstaanbaar*) dat is namelijk een receptie na het congres.

Daar houdt het op. Buiten dat netwerkmoment organiseren wij geen feestjes, doen wij 's avonds niks. Onze producten zijn de producten, dat is het congres, dat is de stand, het netwerk, all-in, rond het thema dat wij samen hebben bepaald, samen met de collega's van Antwerpen. Dat is eigenlijk de format. Feestjes en champagne, die zullen er wel zijn, wij zien dat ook wel dat die er zijn. Wat zou het? Bij elk congres dat men organiseert, zijn er wel randevents, en vrijheid, blijheid, zou ik zeggen.

Boot in Cannes. Ik kan daar formeel over zijn. Sinds ik voorzitter ben, is er geen boot. Er was een boot, maar die boot was, zoals vanavond is gezegd, uitsluitend voor...

Omdat er toch een spanningsveld was met wat binnen gebeurde, heeft men eigenlijk in de eerste formule gekozen om inderdaad die boot te gebruiken voor de congressen. Daar is nog de gouverneur van West-Vlaanderen op aanwezig geweest. Daar is de burgemeester van Kortrijk op aanwezig geweest. Ik kan u een aantal namen noemen, maar het heeft geen zin van daar mensen te citeren.

Het lijkt mij ook zeer eerbaar. Dat waren ook goede events. Maar die hebben een beperking, want die boot is inderdaad niet groot, 50, 60 mensen, en dat was het dan. Kan je niet doen, kan je niet volhouden.

De heer Frank De Mulder. Ik heb daar geen probleem mee, mijnheer Deckmyn. Optima is in de tijd dat ik meegelopen heb, denk ik, twee keer als quasi anonieme partner meegeweest. Die mensen doen daar zaken, die komen eens naar de stand, en die zijn weer weg. Dat zijn niet onze actiefste leden. Ik heb daar respect voor.

Er zijn mensen die actief aan het congres deelnemen, die daar inhoudelijk in participeren, en er zijn mensen die zeggen: "Ik ga mee. Ik vind dat sympathiek. Ik vind de stad Gent sympathiek. Ik investeer daar graag in, maar ik doe daar mijn business", die daar bijna niet te zien zijn. Dat is ook vrijheid blijheid.

Ik bedoel, zo'n beurs. Ik ben altijd wat gefrustreerd als ik terugkeer, dat ik veel te weinig naar de beurs heb kunnen gaan, omdat we moeten werken op dat moment. Dat geldt voor iedereen, maar ik ga altijd proberen van één uurtje per dag toch te gaan kijken naar standen die mij interesseren, en congressen die daar zijn. Maar het is zo dat iedereen daar zijn zin doet. Je gaat mee in de community en je verschijnt als het je past.

De heer Johan Deckmyn. Oké, ik neem akte van het feit dat Optima een weinig actieve partner was.

Eén kleine vraag nog. U stelde dat ambtenaren van de Stad Gent ook veel taken op zich nemen binnen de organisatie van de beurzen. Heeft u zicht over hoeveel voltijdse equivalenten dat dat op jaarbasis gaat?

De heer Frank De Mulder. Neen, mijnheer Deckmyn, ik hoef ook de rekening van de stadsdiensten niet te maken. Dag mag u mij niet kwalijk nemen. Ik ben heel blij met de inzet van die mensen die goede kwaliteit leveren. Dat zijn stafmedewerkers van de Dienst Economie hoofdzakelijk, die ook het geheel aansturen, want het geheel wordt gedragen door de Dienst Economie van de Stad, voor alle duidelijkheid. Het zijn die mensen die die inzet geven.

De heer Frank De Mulder. Ik heb dat ook niet gezegd, mijnheer Bracke, ik heb dat niet gezegd. Ik denk dat u dat verkeerd begrepen heeft. Ik heb gezegd dat er wat schroom was omwille van toch de persoonlijke aantijgingen, u heeft dat trouwens ook bevestigd, en ik ben daar eigenlijk niet mee gediend. Ik zit hier als voorzitter van een vzw, en niet als persoon. Laat dat duidelijk zijn.

De heer Siegfried Bracke. Maar de voorzitter van een vzw is een persoon, neem ik aan.

De heer Frank De Mulder. Ja, natuurlijk.

De heer Siegfried Bracke. Die wordt hier gehoord. Ik heb u uitdrukkelijk gevraagd...

De heer Frank De Mulder. Ik wil daar niet op terugkomen. Laat ons dat professioneel opnemen. Ik had evengoed kunnen weggaan. Ik vind, dit soort van aantijgingen, die zitten in de privésfeer. Voor alle duidelijkheid, ik heb een zeer gelukkige relatie met Karin Temmerman, laat dat geen zorg zijn voor deze vergadering, maar ik vind dat toch wel echt over de rand, maar bon. Laat ons daarover zwijgen.

De heer Siegfried Bracke. Maar wat vindt u over de rand? Ik heb nu toch niets gezegd wat... Ik zou graag hebben dat u daar expliciet over bent. Wat is er over de rand?

En voor alle duidelijkheid, u zit hier inderdaad op vrijwillige basis, en u mag te allen tijde de vergadering verlaten. Dat is uw volkomenste recht. Laat dat heel duidelijk zijn. Maar het is aan ons om vragen te stellen. U weet wat de doelstelling is: vragen stellen over het verleden, met de bedoeling om voor de toekomst tot betere aanbevelingen te komen. U heeft trouwens ook gezegd dat u...

Ik zou vooraf willen vragen, de publieke partners, dat is eigenlijk alleen Gent en Antwerpen, of...? Wie zijn de publieke...

De heer Siegfried Bracke. Ik heb nog een allerlaatste vraag. U zegt "wij werken in totale transparantie". Het kan zijn dat wij niet goed kunnen zoeken, maar de laatste jaarrekening die is neergelegd is in 2010, denken wij.

De heer Frank De Mulder. Maar neen, mijnheer Bracke. De laatste jaarrekening is van 2015, en die is nu goedgekeurd door de revisor, en die van 2014 en daarvoor zijn allemaal ter beschikking, zelfs van deze Stad. Die zijn overgemaakt, zelfs aan deze Stad. Dat is een onderdeel van de afspraak, van de overeenkomst die we hebben met de Stad: maken dat wij de rekeningen en de balansen overmaken aan de Stad, en dat is gebeurd.

De heer Siegfried Bracke. En die zijn ook neergelegd zoals het behoort.

De heer Frank De Mulder. Die zijn neergelegd zoals het behoort. Absoluut.

De heer Siegfried Bracke. Oké. De vraag blijft: waarom is men bij u terechtgekomen? Dat was de eerste.

De heer Frank De Mulder. Ja, en de bvba, mijnheer Bracke. Dat is interessant. Er zijn wel meer mensen die een bvba hebben, denk ik. U weet dat. Ik heb een bvba opgericht in 2016, op een zeer regelmatige manier, omdat ik eind van dit jaar in pensioen ga. Ik neem afscheid van de Provincie eind december 2016. Na 44 jaar dienst mag dat eigenlijk wel, niet?

Ik bedoel. Ik zou nog wel wat in de weg willen lopen hier en daar. Dat doen wel meer mensen, ook op jongere leeftijd zijn er mensen die nog een bvba... en die bijklussen, en die allerlei dingen verzamelen...

Het kan dooien, het kan vriezen. De namen verschillen wel van bvba's, maar in mijn geval is dat zo, vandaag is die bvba niet actief. Zolang ik ambtenaar ben, doe ik daar niet aan mee, ik

De heer Veli Yüksel. Maar Optima was geen hoofdsponsor of wat dan ook?

De heer Frank De Mulder. Neen, neen.

De heer Veli Yüksel. Binnen de vzw hebben we natuurlijk ook de task force, die eigenlijk heel specifiek rond de ontwikkelingsprojecten, projectontwikkeling, enzovoort, nadenkt. Ik heb gekeken naar de lijst. Ik weet natuurlijk niet of die actueel is vandaag, het is een lijst van 2015.

Wat zie ik daar? De voorzitter van de task force is een zekere mijnheer Garré, die ook Bopro is. Vandaar mijn opsomming van de sponsors, of deelnemers. Ik zie daar ook John Bontinck, architect. Ik zie daar ook iemand van het bedrijf Arch & Teco. Op zich niks vreemds mee, maar dat zijn wel bedrijven die naar die beurzen gaan, die ook zoeken naar projecten rond stadsontwikkeling en noem maar op.

Nu is mijn vraag: op zich hoeft dat geen probleem te vormen, alleen, als die mensen, vooral de heer Garré, een project trekt, maar tegelijk ook op al die beurzen zijn eigen bedrijf moet gaan promoten, dan stelt zich volgens mij wel een probleem. Ik wil weten van u hoe dat komt dat de heer Garré met zijn bedrijf, zelf actief rond ontwikkelingen, zo'n vehikel als die task force trekt.

De heer Frank De Mulder. Voor alle duidelijkheid, u spreekt over 2015, 2016.

De heer Veli Yüksel. In 2013 was hij ook actief, was hij voorzitter.

De heer Frank De Mulder. Ja, ja, maar we zijn met een aantal mensen al een tijdje actief. Iemand moet het doen, mijnheer Yüksel. Zo simpel is het. Je steekt daar je vrije tijd in. Een bedrijf kan misschien... Ofwel engageert men zich voor een doelstelling, voor

De heer Veli Yüksel. Mijnheer De Mulder, voor alle duidelijkheid, ik heb alleen gevraagd of dat een probleem vormt. Ik heb u aangegeven waarom ik die link gelegd heb. Als u kijkt naar recente opdrachten van dat bedrijf in het Gentse. Dat is wat ik net bedoel. Daarmee is niet aangetoond of niet bewezen, of daarmee wordt niet gezegd "er is iets dat niet klopt". Alleen...

De heer Frank De Mulder. Dat zijn insinuaties, mijnheer Yüksel. Het is van twee dingen een.

De heer Veli Yüksel. Als je aan het hoofd van een vehikel iemand zet die zelf projecten doet, die zelf in Gent aan projecten werkt, publieke projecten, private projecten, dan denk ik dat daar wel ergens een probleem van belang hebben kan opduiken.

Een laatste vraag. U gaat zeggen dat dat weer op het randje is, maar ik ga toch die vraag stellen. Bekleedt u zelf andere functies dan het voorzitterschap van deze vzw in de sector van projectontwikkeling?

De heer Frank De Mulder. Neen. Ik zou niet weten welke.

De heer Veli Yüksel. NV Eiland Zwijnaarde?

De heer Frank De Mulder. Dat is een ambtelijke opdracht die ik namens de Provincie opneem, en die eigenlijk een opdracht is van mijn bestuur. Dit is geen betaald mandaat. Dit is een mandaat als ambtenaar, waar ik de Provincie vertegenwoordig in de NV. Onbezoldigd.

Maar ik vind het goed dat u die vraag stelt. Daarmee is ze, denk ik, beantwoord. Ik denk, u moet dat even nagaan bij de gedeputeerden bij ons. U heeft ongetwijfeld contacten. Dan is dat helder, maar, ja, goed, dat is de situatie, en dat zal eigenlijk ook eindigen op het moment dat ik afscheid neem van mijn bestuur, eind van dit jaar.

hebben dat rond co-creatie gedaan, maar rond de beurzen is dat inderdaad nog niet gebeurd.

Maar als de commissie ons daarom verzoekt. Ik denk zelfs dat de gemeenteraad dat als voorwaarde gesteld heeft voor de MAPIC-beurs, dat er een evaluatie zou komen. Wij zullen dat uiteraard met bekwaamheid doen.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel. Dan is tot slot het woord aan mevrouw Van Renterghem.

Mevrouw Sandra Van Renterghem. Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

Dank u, mijnheer De Mulder, voor uw uiteenzetting. Ik heb eigenlijk gewoon één vraagje. Verschillende jaren worden de verplaatsingskosten en de reiskosten van de stadssecretaris betaald door de vzw. Is daar een of andere bepaalde reden voor, dat dat gebeurt?

De heer Frank De Mulder. De verplaatsingskosten, dat moet ik echt nakijken, mevrouw. Ik denk dat hij dan waarschijnlijk... De heer Teerlinck is nog altijd wel betrokken, en voelt zich betrokken bij de organisatie.

Wij stellen, zoals de afspraak is opgenomen, via de beleidsovereenkomst middelen ter beschikking, maar ik moet het nakijken of hij daar ook bij zit. Ik denk, als u het zegt, zal het misschien wel zo zijn. Ik denk dat dat dan in het pakket hoort, dat wij voor de heer Teerlinck betalen. Punt.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dat volstaat, mevrouw Van Renterghem? Dan kunnen we hier het horen van de heer De Mulder afsluiten, danken wij ook u om langs te komen, en gaan wij verder met de heer Balthazar.

zijn. Dat maakte eigenlijk onderdeel uit van de planning rond het stadion.

Voor het overige denk ik dat ik die man een keer eens ontmoet heb op een verjaardagsfeestje. Daar blijft het dan wel bij.

Met Jan De Paepe en Luc Van den Bossche heb ik in april 2011 één vergadering gehad over het project Alsberghe-Van Oost.

Met Jan De Paepe heb ik dan ook nog één vergadering gehad, maar dat was in zijn hoedanigheid van voorzitter van de tennisclub, waar ik samen met Christophe Peeters eens heb samengezeten voor heel de problematiek van het verhuizen van hockey en tennis, wat heel belangrijk was voor hetgeen waarover we gisteren goed nieuws hebben kunnen melden in Gentbrugge, namelijk de realisatie van heel dat nieuw project in het Ottenstadion.

Voor het overige heb ik met die mensen geen contacten gehad. Ik ben nooit ingegaan op de uitnodigingen om naar dat tennistoernooi in Knokke te gaan. Ik ben ook nooit op bezoek geweest in hun kantoren of welkdanig ander feest.

Dan heb ik ook eens nagekeken welke vergunningen verleend zijn in de periode dat ik schepen was, aan Optima en aan de vennootschappen die gelieerd zijn met de Optima Groep. In die periode, tussen september 2010 en vandaag, zijn dat 17 beslissingen over vergunningsaanvragen, van de verschillende vennootschappen, Optima Financial Planners, Optima Bank, Optima Global Estate en de NV Mobral - NV Mobral die de vennootschap was, die Alsberghe-Van Oost heeft gerealiseerd.

17 beslissingen, waarvan 3 weigeringen. Dat is ook wel eens interessant. Dat is hier dus, in tegenstelling tot wat soms gesuggereerd wordt, geen "u vraagt, wij draaien"-college. Dat ging over de projecten waarover reeds gesproken is. Alsberghe-Van Oost is vermeld, de Daskalidès-site is vermeld, de Citroëngarage aan de Kortrijksesteenweg en het kantoorgebouw in de Keizer Karelstraat.

kunnen zeggen. Dat was heel boeiend en aangenaam. Dat waren overigens trouwens charmante en interessante mensen.

Het jaar nadien, in 2013, zijn we daar met weinigen geraakt, want daar was een ongelooflijk probleem met sneeuw, enzovoort. Ik ben daar uiteindelijk, denk ik, als enig lid van het college finaal gearriveerd, en heb daar dan in het Engels een uiteenzetting gegeven. Ik heb dan, mijnheer de burgemeester, uw toespraak en de mijne tot één gesmolten, en heb daar dan gesproken over "Smart City and Smart Citizens".

In 2014 heb ik gesproken over 'Ruimte voor Gent', het grote langetermijn-structuurproject, en in 2015 was het een andere formule, was het alleen een panelgesprek, waar ik toen in een interviewvorm samen met collega's Mathias De Clercq en Filip Watteeuw heb gesproken.

Voor het overige, die MIPIM-beurs, er zijn hier al een aantal zaken van gezegd. Dat is inderdaad iets wat je leert, ook, waar je kan leren. Dat is een soort congres, maar het is ook echt reëel een beurs. Je kan daar wandelen, je kan daar vele uren rondwandelen, allerlei standen gaan bezoeken, maquettes zien, projecties zien, folders gaan bekijken.

Je kan daar heel slechte voorbeelden zien van steden die aan ongelooflijk protserige, commerciële ontwikkeling gaan doen, waar duidelijk de promotoren de overhand hebben, maar je kan daar een aantal interessante voorbeelden zien van mensgerichte stadsontwikkeling, waarbij er op een verstandige manier aan stadsontwikkeling gedaan wordt.

Van een aantal Duitse steden kan je daar prachtige zaken zien, Scandinavische steden, sommige Franse steden, Nantes, Bordeaux, kan je zaken leren, over hoe ze het aanpakken, en ook over hoe ze het presenteren. Ook dat is heel interessant. Die maquettes daar eens zien, de wijze waarop de presentaties worden opgebouwd, waarop er

Ik ben zelf bijvoorbeeld nog, en collega Heyse is mij opgevolgd, maar ik zelf vooreerst, in de board van de European Climate Alliance gaan zetelen. Ik heb nog in de raad van bestuur gezeten van de European Coalition of Cities Against Racism. Onze burgemeester is ondervoorzitter van EuroCities.

In tal van internationale netwerken, zowel non-profit als Europees, zijn wij bekend, en ook op de MIPIM maken wij ons bekend. Andere steden volgen dat voorbeeld, want, dat is hier ook al een paar keer gezegd, op de MIPIM zie je dus ook een aantal andere Europese steden.

Ik heb daar de vorige en de huidige burgemeester van Kortrijk, Stefaan De Clerck en Van Quickenborne ook zien rondlopen, meerdere schepenen van de stad Antwerpen, meerdere mensen van Knokke, ook mensen van de Vlaamse Gemeenschap.

Bijvoorbeeld de kabinetschef van mevrouw Homans. Ik had die man nog nooit ontmoet in Brussel. Ik had een keer een afspraak gevraagd met de minister in verband met sociale huisvesting, maar dat konden we niet krijgen, maar Jeroen Windey, ik heb hem daar eens ontmoet in Cannes. Dat is wel een zeer knappe man, waarmee ik daar een gesprek gehad heb. Je ontmoet daar dus ook vele andere mensen die duidelijk het internationale belang daarvan inzien. Dat is wat ik u kan zeggen over de MIPIM.

Voor het overige, wat de eigenlijke bevoegdheden van deze commissie betreft, ben ik graag bereid om te trachten op vragen te antwoorden. Ik weet dat deze commissie opgericht is om te gaan peilen naar mogelijke deontologische inbreuken in de relaties met de Optima Groep, en eigenlijk vooral naar aanleiding van de aangifte die door onze burgemeester gedaan is.

Ik moet u zeggen dat ik dat bij Daniël Termont, in de vele jaren dat ik met hem samenwerk - eerst zes jaar als gemeenteraadslid en dan negen jaar, het zal eind dit jaar tien jaar zijn als schepen -, niet gezien heb, dat ik hem gezien heb als een zeer energieke,

die ik u wou stellen, omtrent bijvoorbeeld de connectie met de heren Piqueur. Ook wat de MIPIM-beurs betreft. Ik denk, sedert 2011, dat u jaarlijks op elke beurs aanwezig was. Pardon?

De heer Tom Balthazar, schepen. Dit jaar ben ik niet geweest omdat ik in het ziekenhuis lag.

De heer Johan Deckmyn. Oké. Wat ik ook wel gezien heb, is dat er voor ieder bezoek een collegebesluit was. Ik heb wel vele schepenen de vraag gesteld naar rapportering. In dezen was dit wel in orde, had ik gezien.

Ook u vindt het interessant om naar MIPIM te gaan om zaken te leren. Ik ga niet ontkennen, je kan overal wat leren, natuurlijk, maar vindt u niet dat de Stad toch wel veel afgevaardigden stuurt, ambtenaren en politici, om in Cannes te leren van vastgoedprojecten, van urbanisatieprojecten, en dergelijke meer?

Ik heb toch de indruk dat, als een of twee schepenen dit doen, één ambtenaar misschien, dan kan die kennis toch ook wel overgedragen worden, en wordt er dan toch ook wel meer getuigd van goed bestuur door inderdaad niet iedereen zomaar naar Cannes te laten gaan, ondanks het feit dat u dat zeer leerrijk vindt.

Omdat ook vaak een thema van deze discussie gaat over contacten tussen het bedrijfsleven en de overheid. Er zijn toch wel, naar aanleiding van deze commissie, zaken naar voor gebracht, die zouden kunnen duiden op zaken die toch grensoverschrijdend zijn.

U heeft gezegd, zeker ten aanzien van de figuur van de heer Termont, dat u nooit gezien hebt dat daar grenzen overschreden zijn. U verdedigt de heer Termont met verve, hoor. Het is bijna een hagiografie, maar zelfs de heer Termont heeft aangegeven dat hij toch wel onvoorzichtig is geweest.

Ik heb altijd zoiets, als de persoon in kwestie aangeeft dat hij misschien onvoorzichtig geweest is, en daarom hebben we deze

moeten respectvol zijn, niet, collega Coddens? Ten opzichte van iedereen. Zeker van een OCMW-voorzitter verwachten we dat.

Dan hebt u gevraagd hoe ik omga met de vastgoedsector. Met een mengeling van gepaste voorzichtigheid en constructiviteit, als dat voldoende duidelijk is.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dat volstaat, mijnheer Deckmyn? Het woord is aan de heer Bracke.

De heer Siegfried Bracke. Ik zal proberen zeer kort te zijn.

Twee vragen, eigenlijk.

1. Mijnheer de schepen, begrijpt u, want ik kan een hele opsomming geven van artikels en van uitlatingen van collega's, zelfs collega's schepenen, zij het in een vorig leven, dat de indruk ontstaat dat in deze stad niet iedereen, en ik heb het dan over architectenbureaus, vastgoedontwikkelaars, op dezelfde wijze wordt behandeld.

Als ik het toespits op het niveau van de architectuur, ik kan u een hele serie artikels geven waarin mensen, soms met naam en toenaam, zeggen, bijvoorbeeld: "Bureau Bontinck heeft te veel armslag". Begrijpt u dat, en heeft u daar, want u gaat al een tijdlang mee binnen het stadsbestuur, een evolutie gezien? Bijvoorbeeld, ik heb de indruk, maar ik zit er uiteraard lang niet zo diep in als u, dat men effectief evolueert naar alsmaar meer wedstrijden. Om competitie te laten spelen. Dat is mijn eerste vraag.

2. Tweede vraag. We hebben het hier over deontologie. Op een bepaald moment was er sprake van dat boek, dat ook de heer Bontinck zelf hier is komen toelichten. Het gaat over de heer Lefebure. Ik zal hem maar noemen, want hij staat ook met naam en toenaam in dat boek, nietwaar?

Daarvan heeft u gezegd: "Dat is onvoorzichtig. Het feit dat hij als ambtenaar daar een voorwoord" - of wat is het?, een bijdrage, geen

denk ik, eerlijk gezegd, dat dat reeds lange tijd zo is, toch zolang dat...

Wat de wijze van aanstelling van architecten betreft, daar is er, als u nu naar een langere periode kijkt, evident een evolutie in, ook trouwens een wettelijke evolutie - en dat is trouwens voor de keuze ook van andere dienstverleners zo.

Vooreerst is de wetgeving gewijzigd, er is meer verplichte toepassing van de overheidsopdrachtenwetgeving, en er is gradueel ook meer gebruik gemaakt van ofwel regelrechte wedstrijden ofwel architectuurjury's - iets wat overigens in het wereldje van de architecten betwist is.

U moet daar eens over lezen wat het Nationaal Architectenverbond daarover schrijft, omdat zij protesteren tegen de disproportionele werklast die wedstrijden soms voor architectuurbureaus betekenen.

Maar ik denk dus dat gradueel er meer en meer gebruik wordt [gemaakt] van wedstrijden. Bijvoorbeeld sogent maakt zeer dikwijls gebruik van wedstrijden of architectuurjury's. De cijfers die de heer Dubois ter zake genoemd heeft, zijn gewoon echt onjuist, en zijn absoluut onderschat.

Maar gradueel is dat dus meer en meer gebeurd, en zullen meer en meer besturen dat doen. Een aantal zaken die genoemd worden in de klachten over de wijze waarop architecten aangesteld worden, ook door openbare besturen, dateren van lang geleden en van voor de tijd waarop de overheidsopdrachtenwetgeving daarop van toepassing was.

Wat de heer Lefebure betreft. Wat u doet, is citeren uit *De Morgen*, denk ik. Vooreerst staat daar dat ik zou gezegd hebben "we gaan hem daarop aanspreken". Ik heb dat niet als zodanig gezegd, want dat komt trouwens niet aan mij toe. Als schepen ben je niet tuchtrechtelijk verantwoordelijk voor ambtenaren.

De heer Siegfried Bracke. (onverstaanbare repliek)

een probleem naar volgen van bepaalde procedures en die schotten die er nodig zijn? Het is een open vraag.

2. U zegt "ik ben sinds september 2010 bevoegd voor stadsontwikkeling en wonen". U bent naar de MIPIM-beurs geweest vanaf 2011, als ik goed genoteerd heb. Mijn vraag aan u is, welke buitenlandse vastgoedspelers heeft men sinds 2011 naar Gent gehaald? Is dat enkel McArthurGlen voor de uitbating van Banimmo's outletcenter aan The Loop, of zijn er nog andere vastgoedspelers die de weg gevonden hebben naar Gent via onze deelname aan de MIPIM-beurs in Cannes?

Bij de bespreking van, in de commissie van het vergunningenbeleid, en ik dacht dat dat uw diensthoofd was, en u hebt daar ook in de kranten uitspraken over gedaan van "kijk, die 52 dagen, dat is iets, maar je mag ook niet vergeten dat er een heel traject aan vooraf wordt gegaan van een voorbespreking en dergelijke meer".

Ik heb toen aan het diensthoofd gevraagd "wie bepaalt wanneer er een voorbespreking is van een project?" Toen heeft uw diensthoofd gezegd van "kijk, het is op vraag van de betrokkene zelf, dat dat gebeurt".

Mijn vraag aan u is, maar misschien hebt u die cijfers niet bij de hand, dat kan ook schriftelijk bezorgd worden. Van de voorbije periode, sinds u bevoegd bent voor die materie, hoeveel private personen hebben een voorbespreking gevraagd, en hoeveel privépersonen en hoeveel ontwikkelaars hebben zo'n voorbespreking gevraagd? *(onverstaanbare repliek)* Ja, maar, het gaat over de procentuele verhouding.

Dan is mijn vraag, mijnheer de schepen, moeten we daar niet... *(onverstaanbare repliek)* Collega's, rustig... Moeten we daar niet... *(lichte hilariteit)*

Mevrouw Astrid De Bruycker. *(onverstaanbare repliek)*

U zegt van "ja" en dat sluit aan eigenlijk ook bij wat mensen zoals De Paepe en Bontinck zelf zeggen, van "ja, wij kennen de weg beter". Dat gaat inderdaad over dat vooroverleg. Dat woord valt regelmatig bij uitspraken van hen.

Collega Yüksel spreekt over regels of vaste procedure. Ik geloof daar niet in, maar ik denk wel dat, waar collega Yüksel wel gelijk in heeft (*onverstaanbaar*) speelt precies meer een passieve rol. Het moet van de ontwikkelaar of de architect komen.

Ik vraag mij af in welke mate, en dat is misschien ook goed voor de aanbevelingen, we toch meer tot een soort paradigmashift bij de administratie kunnen komen, waarbij zij meer als de partner van de investeerders, meer een dienstverlenende overheid worden, waarbij ze dat faciliteren dat er zo'n vooroverleg komt.

Het kan toch niet dat iemand, een beginnend bedrijf, of een bedrijf dat niet uit Gent komt en dat de weg niet kent, daarom minder kansen heeft om zijn project tot een goed einde te brengen?

Het is niet alleen in de stad Gent. Ik denk, in alle overheden zie je die paradigmashift waarbij dat vooroverleg gestimuleerd wordt, maar dat dat meer en meer gestimuleerd wordt vanuit de diensten zelf. Het lijkt mij zinvol, en misschien kan u daaruit...

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Kan u uw vraag stellen, alstublieft, mevrouw Deene?

Mevrouw Karlijn Deene. Inderdaad. ... Het lijkt mij zinvol om toch... dat u in onze aanbevelingen, dat het misschien met input van u kan komen, hoe we eigenlijk op die manier meer tot die shift kunnen komen.

Dan had ik gewoon één concrete vraag, nogmaals, het dossier van de Vrijdagmarkt, want u bent uiteindelijk diegene die dan uiteindelijk de stedenbouwkundige vergunning heeft goedgekeurd.

winnaar is voor de wedstrijd voor de Koningin Fabiolalaan, bestaat uit een consortium van Alides en Nacarat, die een Franse ontwikkelaar is.

Daar is zowel van ontwikkelaars als van architecten meer interesse. Daarnaast zijn we onder andere gekend... De Krook heb ik zonet vernoemd, burgemeester, maar daarnaast, het feit dat we gekend zijn. Karin heeft het vermeld, dat congres in Parijs.

Een andere keer, ik vond dat persoonlijk echt een grote eer, is het stadsbestuur van Rijsel hier een keer op retraite gekomen in Gent, en heb ik eens gedurende drie uren Martine Aubry mogen rondleiden. Het was toen in de aanloop naar de aanduiding van de kandidaat door de PS in de presidentsverkiezingen.

Ik had nog gehoopt, als ik het gedicaceerde boek kreeg, dat ik het ging krijgen van de toekomstige president van Frankrijk, maar ze hebben daar een iets minder goede beslissing genomen, vind ik persoonlijk. Maar enfin, dat is toch een fantastische eer, drie uur. We hebben met haar op verschillende plaatsen rondgereden met een bus, gaan kijken naar allerlei zaken.

Wat ook iets formidabel was, dat vond ik toch ook een heel bijzonder moment, in april 2012 ben ik eens uitgenodigd geweest op de Antwerp Real Estate, dat is geen beurs, maar de Antwerp Real Estate is een symposium, en ik mocht daar spreken onder de titel "De Succesformule Gent".

Dat is toch iets formidabel, dat je uitgenodigd wordt als schepen van de stad Gent om in Antwerpen te gaan spreken, en dat ze je toelaten dat je dat doet onder de titel "De Succesformule Gent". Dat vond ik toch een bijzonder moment.

De moderator van de Gentse Dag, dat is een keer professor Alexander D'hooghe geweest, een zeer interessante man, prof in de States. We hebben hem daar in Cannes ook ontmoet, burgemeester. Het eerste contact was wat moeilijk omdat hij te laat was gekomen, en hij u

Veel particuliere bouwheren zijn vennootschappen natuurlijk, dus ik weet niet of ze dat uit de statistieken kunnen halen, maar ik zal eens vragen of ze dat kunnen doen. Wat ik wel weet, is, dat dat vooroverleg in elk geval ook evengoed open staat voor kleine bedrijfsgebouwen, voor woningen.

Collega Deene, u zegt "zit men daar niet wat te passief te wachten?" Wat waar is, is dat de techniek zelf van het vooroverleg goed moet bekend zijn. Ik denk dat dat aan de Gentse architecten heel behoorlijk gekend is. Om het jaar, denk ik, wanneer er eens wijzigingen zijn in onze reglementering of zo, houden wij informatiedagen voor de Gentse architecten, waar die techniek van het vooroverleg ook nog eens vermeld wordt.

Eerlijk gezegd, als er soms mensen zijn, die het vooroverleg niet kennen, zijn dat dikwijls architecten van buiten het Gentse, omdat dat niet overal even gebruikelijk is. Ik denk niet dat men kan verwachten van de diensten, dat ze actief en op een proactieve rol gaan vragen "mijnheer, wil u iets bouwen, alstublieft, en wil u een keer bij mij komen?" Maar men kan natuurlijk wel op een duidelijke manier bekend maken van "wil je iets bouwen, kom op voorhand eens af, je kan informatie vragen".

Ik denk dat dat aan de architecten zeker gekend is. Ik denk dat dat aan particuliere bouwheren toch ook wel voldoende gekend is, en men doet wel zijn best om telefoons te beantwoorden.

Er is een zekere wachtperiode, dat weet ik ook, en natuurlijk, en dat is het bijzondere, Stedenbouw moet zich dienstverlenend opstellen, maar het is geen dienstverlenend orgaan. Zij moet een zeer strikte reglementering gaan toepassen op een objectieve manier, en daarbij rekening houden, niet alleen met de wensen van diegene die de aanvraag komt indienen, maar ook met al diegenen die errond wonen, en dikwijls met de vele bezwaarindieners, en ook ten opzichte van hen moet er natuurlijk op een voorzichtige manier gewerkt worden. Dat is wat ik hierover kan zeggen.

keer zien daarover?" En die gesprekken vinden dan plaats in Gent. Die hebben plaats gevonden rond mijn bureau, en daar zaten ook meer dan voldoende mensen van de administratie bij, om toe te zien dat dat heel redelijk verliep.

Overigens is het zo, en dan moet u weten, na het verlenen van die bouwvergunning - het zijn bouwvergunningen, want het zijn er meerdere -, dat er dan een heel constante werfopvolging is geweest door de mensen van de Dienst Monumentenzorg, waarbij er dan inderdaad wel nog wat conflictjes geweest zijn over hoeveel er gesloopt is op het terrein, en hoe dat op de werf is gebeurd, maar dat zijn zaken die op de werf gebeuren, en waar ik mij echt niet mee moei.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Balthazar. Dat volstaat, veronderstel ik? Ook aan u, bedankt voor deze toelichting. Dan kunnen wij de laatste persoon in de rij vanavond, de heer Watteeuw, uitnodigen om vooraan plaats te nemen.

Goedenavond, mijnheer Watteeuw. Ook welkom, en bedankt om zo lang te wachten. Misschien wil u zelf ook eerst kort een toelichting, een aantal zaken zeggen naar de commissie toe?

De heer Filip Watteeuw, schepen. Jazeker. Misschien eerst over de scope van de commissie. Optima en de contacten met Optima. Ik kan daar zeer weinig over zeggen. Om niet te zeggen, niks. Ik heb eigenlijk nooit contact gehad met de heer Piqueur of met Optima, in tegenstelling tot wat onder meer de burgemeester van Antwerpen recent nog vertelde in de gemeenteraad in Antwerpen. Ik ben daar nooit geweest, laat dat duidelijk zijn. Ik heb dus ook nooit de heer Piqueur ontmoet.

Het enige contact dat ik ooit gehad heb met Optima, was via de NV Buffalo, waar ook schepen Peeters in zat, schepen Temmerman, Matthieu Dierckx voor CD&V, mevrouw Colen zat daar toen in. Daar zat een zekere heer De Paepe in, Jan De Paepe. Maar voor de rest heb ik

al veel gevallen, een studiereis, maar je moet dat niet te makkelijk opnemen als puur studeren, puur leren, het is meer uitwisseling. Netwerken: zeer belangrijk.

Op dat moment, nog eens, met spelers die een grote impact hebben op mobiliteit, krijg je de gelegenheid om zaken uit te wisselen. Je krijgt gelegenheid om ook te zien hoe zij kijken naar zoiets als mobiliteit. Ook die mensen hebben daar een bepaald idee over, en dat idee kan heel inspirerend werken voor wat we hier aan het doen zijn. Dat gaat dus over de Gentse spelers, maar dat gaat evengoed over de Belgische spelers, andere steden, Antwerpen, maar ook de Waalse steden die daar aanwezig zijn, Brussel, maar ook internationaal.

Die contacten kunnen interessant zijn en die wisselwerking tussen enerzijds netwerken en dat studiegedeelte, dat inspirerende gedeelte, dat loopt voortdurend door elkaar. In de voorbije jaren heb ik met heel veel steden en vertegenwoordigers van andere steden contacten gehad.

Ik moet zeggen, al na het eerste jaar, 2014, had ik, voor twee jaar dan, een soort vast ritme ontwikkeld. Als ik daar toekom, de eerste stand die ik doe is Lyon, omdat die een ongelooflijk goede stand hebben, zeer duidelijk, de projecten waar ze mee bezig zijn, heel goed illustreren, heel goed uitleggen, en daar zitten zeer interessante zaken in. Maar er zijn andere contacten geweest, Grenoble, Nantes, Nantes is ook al gevallen, Nantes is ten andere een zeer interessante stad op vlak van mobiliteit, Stockholm, Bremen...

Daar komen interessante contacten uit. Ik zeg maar, Bremen bijvoorbeeld, ik heb daar contacten gehad met mensen uit Bremen, die mij erop wezen, na de voorstelling van dat ik schepen was van Mobiliteit, die mij vertelden over het feit dat zij heel sterk inzetten op autodelen. Als gevolg daarvan zijn de contacten met Bremen rond autodelen uitgebouwd, en als er nu een autodeelplan is, dan heeft dat daarmee te maken.

Wat mij opgevallen is over de Gentse aanpak. Ik moet zeggen, de no-nonsense aanpak is mij zeer sterk opgevallen. De mensen van de diensten die daar werken. Het gaat ook dikwijls in een lijn waar ik niet de grote supporter van ben, als het gaat over promotie, city marketing, dat is niet mijn ding. Dat is ook niet waar ik de grote verdediging van zou opnemen, maar ik vind wel dat de mensen die daar zijn voor de stad, de ambtenaren, maar ook de politici, een zeer grote no-nonsense aanpak uitstralen.

Ik moet zeggen - ik heb ze niet allemaal voortdurend in het oog gehouden, voor alle duidelijkheid, maar -, er was daar, laat ons zeggen, een redelijke soberheid, zonder in het extreme te vervallen, maar... Er is al even verwezen naar het hotel, Pierre et Vacances, maar goed, ik ga er niet verder op ingaan. Ik vind het heel belangrijk dat men daar heel goed weet waarom men daar is, en dat men dat ook doet zonder tierelantijntjes.

Het is ook typerend voor de aanpak, zoals die er nu is. Ik ben de eerste keer alleen geweest met de TGV. Vroeger waren er al andere mensen die ook met de TGV geweest zijn, maar ik ben toen alleen gereisd, vanuit Rijsel met de TGV naar Cannes en terug.

Het volgend jaar, in 2015... Mevrouw De Clercq is daar nog over tussengekomen. Misschien had ze dat beter niet gedaan, want de volgende keer zat gans de bende op de TGV, en zat ik niet meer op mijn gemak. Het geeft wel aan, iedereen is dan ook met die TGV gegaan, en ik vind dat ook wel een goede zaak.

Tot daar, voorzitter, een globaal overzicht over hoe ik kijk naar MIPIM en de voorbije jaren.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Watteeuw. Wie vraagt het woord? De heer Deckmyn, de heer Bracke en de heer Yüksel. Mijnheer Deckmyn, u hebt het woord.

De heer Johan Deckmyn. Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

over het feit dat leden van dit college werden getrakteerd op privévluchten op kosten van de heer Piqueur, of gearrangeerd door de heer Piqueur. Vindt u dit kunnen? Vindt u niet dat hier bepaalde grenzen overschreden werden? Ik had daar graag een duidelijk standpunt van u in gehoord. Daar was u vorige legislatuur alvast sterk in.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Deckmyn. De heer Watteeuw.

De heer Filip Watteeuw, schepen. Mijnheer Deckmyn, weet u wat het probleem is, met u in de oppositie? Dat u eigenlijk altijd direct naar conclusies springt. Eigenlijk hebt u niet goed geluisterd naar wat ik zei. Dat is zeer tekenend voor u. Misschien moet u nog eens proberen goed te luisteren.

Ik heb vooral in de periode 2006-2007 nogal wat kritiek gegeven op MIPIM, en over andere zaken. Ik heb toen gezegd, onder meer in een interview, dat ik vond dat projectontwikkelaars toch wel heel beeldbepalend waren in Gent. Ik heb toen gezegd over MIPIM en Flanders Ghent Development Group, dat ik niet wist wat daar gebeurde, dat ik daar geen vat op kreeg. Ik heb dat toen gezegd.

Dat was toen waar. Dat was toen zo: ik kreeg daar geen vat op. Ik heb toen geprobeerd het debat aan te zwengelen, en dat debat is toen niet van de grond gekomen. Het kan aan mij liggen, maar het is wel een vaststelling die ik maak. Ik was toen bevreesd voor de impact van projectontwikkelaars op de stad. Ik denk dat ik toen die kritiek vanuit een oprecht standpunt heb gedeeld, en ook wel vanuit het inwerken op dossiers, wat altijd interessant is als je op dossiers inwerkt.

Wat denk ik nu over MIPIM? Mijnheer Deckmyn, u hebt al direct uw conclusie klaar, maar ik heb daar eigenlijk een vrij genuanceerde kijk op. In die zin van, eigenlijk, wat ik vind is dat, zolang er een meerwaarde is voor de stad, en zolang die meerwaarde kan gedefinieerd worden, dan denk ik dat het logisch is dat we daar

Nog eens: MIPIM, moeten we daar verder naartoe gaan? Ik denk dat we dat ieder jaar opnieuw moeten beoordelen, en het zou kunnen zijn dat wij op een bepaald moment zeggen van "het is niet meer interessant, daar valt geen meerwaarde meer te rapen".

Ik ga nog meer zeggen, mijnheer Deckmyn, als het gaat over de verschillende bevoegdheden en domeinen. Ik ben nu drie jaar geweest vanuit het domein Mobiliteit. Ik heb daar mijn ding kunnen doen. Moet ik nog eens gaan? Vraagteken.

Bijvoorbeeld voor een schepen zoals collega Balthazar vind ik dat een stuk relevanter dan voor mij. Voor mij, ik hoef daar ook niet ieder jaar naartoe te gaan. Dat is niet nodig. Dus, zeggen dat mijn kijk helemaal veranderd is, dat is makkelijk, mijnheer Deckmyn, maar dat zijn we ook gewoon.

Wat ik denk over de privévluchten. Ik dacht dat deze commissie hier was om daarover uitspraak te doen. Daarmee, ik ken u ook, u moet daar geen verkeerde conclusies uit trekken. Ik vind algemeen dat beleidsvoerders, of het nu gaat over ministers, députés, schepenen, moeten maken dat ze hun beslissing onafhankelijk kunnen nemen, dat ze op geen enkele manier kunnen afhankelijk zijn van anderen.

Maar ben je afhankelijk omdat je bijvoorbeeld een lunch hebt? Neen, ik vind van niet, hoor. Je moet dat heel goed afwegen. Jullie gaan uitspraken doen. Ik moet dat niet doen. Ik ben met de TGV gegaan. Ten andere, ik zal nooit in een vliegtuig stappen, maar ik ga altijd met de TGV. Voor mij is het dus makkelijk. Maar ik denk dat de heer Piqueur geen TGV heeft. *(lichte hilariteit)*

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel. Mijnheer Deckmyn, maar heel kort, alstublieft.

De heer Johan Deckmyn. Ja, kort. U kan mij niet volledig overtuigen, maar dat zal u niet verbazen, over de MIPIM-beurs. Zoals

oordelen, nu als schepen sinds 2 januari 2013. Dat is een andere positie, waarin je meer informatie hebt, en waarin je meer kan beoordelen. Het is aan anderen, maar de heer Deckmyn zal niet stoppen met conclusies trekken, natuurlijk, en voorbarige.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel. Het woord is aan de heer Bracke.

De heer Siegfried Bracke. Mijnheer de schepen, ik kan uw "voortschrijdend inzicht" over de MIPIM-beurs eigenlijk volgen, om de simpele reden dat ik zelf, onder invloed van de werkzaamheden van deze commissie, ook begin te zien waar het over gaat. Dat is het punt niet.

Het punt is, en daar moet u zich toch over uitspreken, dat uw belangrijkste kritiek toen niet ging over de beurs an sich, noch over de kostprijs, maar u had eigenlijk grote moeilijkheden met Flanders Ghent Development Group, omdat u, zei u, "het absoluut niet", en dat ging over deontologie, omdat naar uw inschatting de rechtstreeks belanghebbenden op een sturende functie zaten. De heer De Mulder heeft dat in alle duidelijkheid ook gezegd.

Het zijn inderdaad een aantal privépartners, diegenen die aan de kar willen trekken, zoals hij dat zei, die dus sturen. En daar had u moeilijkheden mee. Op dat punt zou u toch ook eens moeten verduidelijken of u mogelijkerwijs ook hier voorwerp bent van voortschrijdend inzicht.

Tweede punt. U heeft natuurlijk wel uitspraken gedaan over het verleden. U heeft gezegd dat er bijvoorbeeld, inzake het aanwijzen van architecten, hier in Gent een probleem was, en u heeft zelfs in alle duidelijkheid het bureau Bontinck genoemd als zijnde een bureau met naar uw inschatting toen, te veel armslag, en, voegde u daaraan toe, "dat is aan de architectuur ook te zien, want", zei u, ik denk dat ik u letterlijk kan citeren, "het is zeker geen wereldarchitectuur".

journalist -: "je ziet, MIPIM maakt een evolutie door". Maar dat is ook normaal, de sfeer in zaken verandert. Je krijgt een verzakelijking, en ik denk dat dat een goede zaak is.

Ik denk dat wij met de Stad algemeen meer inzetten op architectuurwedstrijden. In de voorbije jaren hebben de evolutie gehad van geen Kwaliteitskamer naar een Kwaliteitskamer. Ik denk dat dit verder zal gaan, dat daar nog evolutie in is. Onder meer het gegeven Bouwmeester is iets dat ook in het bestuursakkoord staat, en dat moet verder uitgewerkt worden. Dat zijn zaken die goed zijn, die belangrijk zijn.

Maar u weet net als ik dat in zo'n domein zoals projectontwikkeling een voortdurende dynamiek zit, waarbij voortdurend krachten proberen aan invloed te winnen. Dat is ook normaal. Als je projectontwikkelaar zou zijn, ga je proberen invloed te winnen. Dan is het kwestie dat daar via ook het democratische debat, als het goed gevoerd wordt, een soort wapening tegen is, dat we maken dat de zaken transparant gebeuren.

Maar dat is een voortdurend gevecht, een gevecht dat nooit af is, dat is een strijd die nooit af is. Ik denk dat we daar verder in moeten gaan, en dat we inderdaad moeten kijken hoe we via afspraken... Ik denk dat transparantie een heel belangrijk element is.

Als ik daarnet zei van "MIPIM, daar moeten we eigenlijk ieder jaar over debatteren, en niet op het moment dat er een keer een vuurtje opblaait. We moeten daar ieder jaar over debatteren, wat de zin daarvan is, wat we daar gedaan hebben, wat we daar uit gehaald hebben als Stad." Dat is transparantie. Op die manier ga je eigenlijk garanderen dat zoiets niet misloopt.

Het ergste wat we zouden kunnen doen, is na vandaag, na deze commissie, dat we een aantal besluiten formuleren, dat we zeggen van "kijk, stadsbestuur, werk daar maar mee", en dat we dan tien jaar niet meer babbelen over MIPIM, en dat MIPIM ondertussen doorgaat. We

Ik had nog één vraag, want als u zegt, "ja, de laatste jaren is de kwaliteitscontrole opgevoerd, en dus is er geen probleem". Ik ga de vraag anders stellen. Is de beleidscultuur in Gent, dingen die u toen aangeklaagd heeft, is die beleidscultuur sinds uw deelname aan het bestuur veranderd? Een simpele vraag.

De heer Filip Watteuw, schepen. Dat is wel een zeer interessante vraag. Ik zou eigenlijk nogal dwaas moeten zijn om te zeggen "neen, het is niets veranderd". Net zoals de twee andere coalitiepartners hebben wij onze inbreng, wij hebben onze principes, net zoals onze twee andere coalitiepartners, en wij spelen onze rol voluit, net zoals onze andere coalitiepartners. Ik vind dat wij met dossiers op alle vlakken op een zeer inhoudelijke manier omgaan, op een zeer zakelijke manier.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Mijnheer Yüksel, nog kort, alstublieft.

De heer Veli Yüksel. Ja, heel kort. Wat u in 2006 over die MIPIM-beurs gezegd heeft. Eén heel kort citaat: "dat uitgerekend rechtstreekse belanghebbenden de Stad moeten gaan vertegenwoordigen, lijkt mij bizar". Maar het systeem is hetzelfde gebleven. Daar is niks aan veranderd. En u zegt "door ons is het allemaal transparanter geworden".

De heer Filip Watteuw, schepen. U zegt "het systeem is niet veranderd". Ik vind dat u dat nogal makkelijk zegt. Ik zeg gewoon, als ik nu kijk naar MIPIM, en dat is ook het enige. Ik ben daar drie jaar geweest. Daarvoor ben ik daar niet geweest, zat ik op afstand. In de drie jaar die ik nu geweest ben, zeg ik van "het zijn vooral de overheden, de publieke spelers die bepalen wat de inhoudelijke lijn is, waar het over gaat". Dat is het enige.

Eerlijk, mijnheer Yüksel, ik vind het wat makkelijk om zo terug te grijpen naar 2006. Ik heb voor nu in MIPIM de garanties dat het de overheden zijn, die bepalen wat er is. Ten andere, vanuit mijn groep en, ik denk, ook vanuit de andere coalitie[partners], wij zouden dat

De heer Dirk Holemans. Ik ga eerst beginnen met het zinnetje waar iedereen mee begint: "ik ga kort zijn", maar bij mij is het echt. Ik wil gewoon zeggen dat ik het redelijk aandoenlijk vindt, dat sommige mensen van de oppositie pas tien jaar na datum de kritische tussenkomst van Filip op de MIPIM-beurs ontdekken, daar tien jaar niks mee doen, maar vandaag daarmee dan toch wel van een heel hoge toren blazen. Dat zal ook voortschrijdend inzicht zijn bij hen, dat iets trager komt.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mijnheer Holemans.

De heer Filip Watteeuw, schepen. *(onverstaanbare repliek)*

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Collega's... Mevrouw Temmerman wenst nog het woord te nemen.

Mevrouw Karin Temmerman. Mijnheer de voorzitter, ik zal ook heel kort zijn.

Ik wil nogmaals herhalen. Ik ben de eerste keer meegeweest, mijnheer Yüksel, in 2003. De voornaamste uiteenzetting toen van wat de Groep Ghent en alles wat errond hing, gedaan heeft, was het Ruimtelijk Structuurplan uiteenzetten, en dit meerdere dagen.

Nogmaals, zolang ik mee geweest ben, en daarna is er een andere ervaring, maar ze is eigenlijk gelijklopend, het is iedere keer de Stad geweest die bepaalt heeft wat daar door de Stad gezegd wordt. Als u zegt van "het is toch raar dat de Stad als een aanhangsel van..." Dit is absoluut niet, ook niet in 2003. U ziet dat zeer duidelijk uit de verslagen, wat daar door de Stad is gepresenteerd.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel, mevrouw Temmerman. Ik denk dat wij hiermee het horen van de heer Watteeuw ook... Mevrouw Temmerman, is er nog iets te zeggen? Wenst u nog het woord te nemen, of...? Neen.

uitdrukkelijke vraag. Voor de rest, als dat zo zou zijn, dan is er geen bezwaar, maar...

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Wenst u verduidelijking waarom die personen nog opgeroepen worden door de fracties?

De heer Rudy Coddens, schepen. Vooral de academici, denk ik, dat dat misschien toch belangrijk is om te weten van "wat is de invalshoek? wat wenst men precies te benaderen, te vragen aan de mensen, dat belangrijk is binnen de scope van onze vergadering?"

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Mevrouw De Bruycker.

Mevrouw Astrid De Bruycker. Als ik daarbij mag aanvullen, mijnheer de voorzitter. Ik denk ook dat het wel belangrijk is dat dat gecommuniceerd wordt naar de mensen die worden uitgenodigd. We hebben hier de vorige zittingen af en toe mensen gehad, die zeiden "ik ben wel uitgenodigd, maar ik weet eigenlijk niet waarom, en ik weet eigenlijk niet in welk kader men mij vragen wil stellen". Ik stel toch voor dat we de mensen die we uitnodigen, iets grondiger inlichten over de reden waarom ze hier gehoord worden in deze commissie.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. De mensen krijgen in het schrijven toch wel een duidelijkheid over de opdracht van de commissie. Ze krijgen ook het gemeenteraadsbesluit waar de oprichting van de commissie is gebeurd, meegestuurd, maar goed, als dat een vraag is om dat te verduidelijken naar die mensen, dan kunnen we dat bekijken.

Zijn daar nog opmerkingen dienaangaande? De heer Bracke.

De heer Siegfried Bracke. Bij wijze van uitleg. De reden waarom een aantal mensen ook op die lijst staan, is natuurlijk omdat ze over een en ander wat ons hier bezighoudt, ook publiek verklaringen hebben afgelegd, die misschien om verdere toelichting vragen. Vandaar. Oké.

Maar het voorstel zou zijn dat wij die zeven personen alvast uitnodigen en vragen of het mogelijk is om donderdag alsnog hier aanwezig te zijn, en te kijken wie van die mensen daarop kan ingaan - misschien zijn er mensen die kunnen, andere mensen zullen misschien niet kunnen -, daarbij aansluitend dan, voor te stellen om zaterdag 8 oktober een nieuwe datum van de zitting van de commissie te voorzien, waar dan ook eventueel die personen kunnen worden uitgenodigd.

Het is zo dat in het gemeenteraadsbesluit staat dat er wordt gestreefd naar het verslag neer te leggen in de gemeenteraad van ten laatste oktober. Vandaaruit het voorstel dat hier wordt gedaan, vanuit het bureau, maar het is uiteraard binnen het bureau afgesproken, het is aan de commissie om hierover een beslissing te nemen of dit haalbaar lijkt.

Zo ja, dan kunnen we daar die afspraak maken, zo neen, dan had ik ook graag van de mensen gehoord die het daar niet mee eens zijn, maar concreet zou het voorstel zijn om van donderdag 6 oktober al gebruik te maken om een aantal mensen uit te nodigen, een tweede datum te voorzien op zaterdag 8 oktober om nog een bijkomende zitting te voorzien, om dan vervolgens de fracties een week de tijd te geven om input te leveren naar het bureau toe om het verslag, het rapport op te maken, om zodoende op de overlegcommissie van 19 oktober na de overlegcommissie terug een commissie sui generis te voorzien, en dan eigenlijk een eerste zitting te hebben over het tot stand komen van het rapport, mochten we daar op die avond niet rondkomen, om dan op donderdag 20 oktober nog een tweede zitting te voorzien om dan het verslag verder te bespreken.

Dit is het voorstel dat vanuit het bureau - zijnde de voorzitter, de ondervoorzitter en de twee verslaggevers - wordt gedaan, maar nogmaals, het is aan de commissie zelf om daarover te oordelen of dit haalbaar lijkt of niet.

De heer Bracke en dan de heer Yüksel.

De heer Veli Yüksel. Dank u, voorzitter.

Collega's, met betrekking tot donderdag. Die zeven mensen die zullen gevraagd worden, of men wil die mensen vragen. Ik denk dat we toch ernstig te werk moeten gaan. Vandaag beslissen en morgen aan mensen laten weten "kan u morgen komen?" Ik denk dat dat niet echt ernstig is. Wat het alternatief is voor de vergadering van donderdag, dat moeten we dan bekijken.

2. We hebben inderdaad nu al een voorlopig verslag van 180 bladzijden. We hebben nu vanavond deze zitting. Als we de mensen die nog gaan komen met kennis van zaken - dat was de vraag van collega De Bruycker - hier willen horen, dan moeten we toch de kans hebben om dat verslag eventjes door te nemen.

3. Wat betreft bijkomende vergadermomenten om dan in oktober af te ronden. Er is bij de opstart uitdrukkelijk vanuit onze kant gezegd "kijk, we gaan streven", maar er staat niet in de oprichting dat wij in oktober moeten landen. (meerdere zeggen: "het was zelfs september") Neen. Dat mag u tonen. Neen.

Ik begrijp dat sommige fracties heel snel willen gaan, maar als wij hier nog conclusies en aanbevelingen moeten formuleren en willen formuleren, dan moeten we dat wel op een ernstige manier doen, en niet op een drafje.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Dank u wel. Mijnheer Deckmyn, u had ook het woord gevraagd.

De heer Johan Deckmyn. Ja. Gewoon om te stellen. We hebben 6 oktober, dat is overmorgen. Eigenlijk is dat al morgen. En we hebben 8 oktober, dat is zaterdag. We hebben nu al gezien dat bepaalde mensen zich niet zomaar kunnen vrijmaken. Natuurlijk kan het, als het de bedoeling is om snel snel te gaan, en ervoor te zorgen dat mensen zich niet kunnen vrijmaken.

Je kan geen mensen uitnodigen nog voordat de commissie beslist heeft om deze mensen te horen. Ik denk dat dat toch duidelijk is.

6 oktober lag vast. 6 oktober was ook voorzien, was ook ingevuld met een aantal personen. Blijkt nu tot vanavond zes uur dat de laatste persoon ook te kennen heeft gegeven, niet aanwezig te zullen zijn. Dit wisten wij niet.

De vraag is alleen of, en de kans is misschien wellicht bestaande dat een aantal mensen niet zullen kunnen aanwezig zijn, maar de kans kan ook bestaande zijn dat er mensen wel kunnen komen. Ook dit weten wij niet.

Maar voor mij, we kunnen ook kiezen om donderdag enkel vrij te houden om een aantal vragen te stellen aan de burgemeester... Neen, maar ik denk inderdaad, ik zie een aantal mensen knikken, dat dit op zich ook misschien niet het meest zinvolle is.

Ik wil eerst het woord nog geven aan de heer Holemans.

De heer Dirk Holemans. Ik zou echt niet weten waarom een bureau met vier mensen in, niet zou kunnen zorgen voor een vlotte manier van werken. Fracties hebben hun kandidaten doorgegeven. Die lijst is duidelijk. We hadden gerust meer mensen kunnen uitnodigen voor donderdag. In die zin ben ik toch wel wat verwonderd van de reacties van de heer Yüksel en de heer Bracke.

We zijn in heel grote openheid gestart. Ik denk dat we vanuit de meerderheid deze commissie volledig zijn werk hebben laten doen. Iedereen heeft hier het woord kunnen nemen. Alle getuigen hebben dingen gezegd die met de scope van de commissie te maken hadden. Ze hebben dingen gezegd die er helemaal niets mee te maken hadden. We hebben dat allemaal rustig laten begaan. De tijd, de klok tikt verder. We hebben allemaal tezamen dat gemeenteraadsbesluit goedgekeurd in september. Wat staat daarin? Wij hebben dat allemaal goedgekeurd.

zitten alle agenda's hier ook gewoon vol. Ik zou begot niet weten waar we dan nog een extra zitting of zittingen zouden moeten gaan tussen plaatsen.

Ik denk dat dat een constructief voorstel is. Ik denk dat dat wel de kans biedt aan een aantal mensen, als zij vanavond bij voorkeur, of morgenvroeg nog gevraagd worden om in te tekenen op onze vraag, om aanwezig te zijn op die zittingen.

Maar, collega's, ik ben wel een beetje verbaasd. Als men dan zegt van "ja, we moeten toch de tijd hebben, en die verslagen, en dit en dat". We zitten hier allemaal samen. We nemen ons werk serieus. We luisteren goed naar wat er gezegd wordt. Ik heb veel genoteerd. Ik ga ervan uit dat dat bij jullie ook zo is.

In onze scope, zoals we die ook hadden afgesproken, zo had ik het althans begrepen, is het altijd de bedoeling geweest dat wij zouden landen in oktober. Het enige wat wij nu eigenlijk zeggen, is "we gaan twee dagen later nog een commissie hebben, en u gaat dat ook nog moeten verwerken". Ik zie niet het grote probleem om die extra info nog te verwerken vanuit de fracties.

Ik denk, als wij de fracties een week de tijd geven na de 8ste, dus pakweg het weekend van de 15de-16de, dat het mogelijk moet zijn om daar interessante en doordachte conclusies te gaan formuleren, waar wij dan als verslaggevers en als bureau mee aan de slag kunnen gaan.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. De heer Coddens.

De heer Rudy Coddens, schepen. Dank u wel, voorzitter.

Er is hier inderdaad ook de opmerking gemaakt van "ja, het is de taak van het bureau om de commissie in goede banen te leiden". Ik wil erop wijzen, collega's, de voorzitter is de voorzitter. Vanuit het bureau zijn er duidelijke suggesties gedaan.

timing. Want uiteindelijk is het heel duidelijk. We streven naar september, uiterlijk naar oktober.

Met andere woorden, mensen die het bureau willen aanspreken, het is hier ook gesteld, voel ik mij daar ook aangesproken, zijn er effectief voorstellen gedaan in die richting. Inderdaad, mensen van het bureau zijn daar getuige van, er is zelfs wat gekibbeld, maar goed, we gaan dat nu niet gaan doen, maar er zijn mensen die kunnen getuigen dat die voorstellen gedaan zijn, maar in alle wijsheid is er geoordeeld om het anders te doen, en dat is uiteindelijk de bevoegdheid van...

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. ... zoals het ook in het besluit staat, de voorzitter.

De heer Rudy Coddens, schepen. ... de voorzitter, maar in ieder geval...

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Het is de commissie die getuigen kan horen...

De heer Rudy Coddens, schepen. Ja, ja, oké.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. ... die ze nodig acht, en niet de voorzitter.

De heer Rudy Coddens, schepen. Dat is waar, maar er is ook nog altijd een regel, de regel van het gezond verstand. De regel van het gezond verstand, waar hier ook voor gepleit geweest is temidden van de commissie, en waar zelfs, wanneer de commissie zijn werkzaamheden moest beginnen, ook contacten zijn genomen met de fractievoorzitters om een aantal dingen af te stemmen.

In die zin zou dat in dezen ook perfect kunnen gebeurd zijn om de werkzaamheden vlot te laten verlopen, en om geen tijd te verliezen in dezen. In die zin, er waren mensen opgeroepen door de fracties van de oppositie, het waren mensen die al eerder gekend waren, maar

zijn, om die mensen die we oproepen als getuige, maar die echt onmogelijk op 6 of op 8 oktober kunnen komen, uit te nodigen om schriftelijk hun informatie die ze willen meegeven aan deze commissie, met ons te delen.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. De heer Souguir.

De heer Sami Souguir. Voor alle duidelijkheid, mijn fractie maakt geen deel uit van het bureau, dus verneem ik ook het reilen en zeilen, maar wij kunnen ons wel vinden in het voorstel dat geformuleerd is geworden daarnet, met dien verstande dat wij het ook belangrijk vinden dat de mogelijkheid moet geboden kunnen blijven, dat de mensen die het nog kunnen doen, inderdaad gehoord kunnen worden.

Ik begrijp ook dat een aantal data nu worden voorgesteld. Voor alle duidelijkheid, dat gaat ook nog moeten afgetoetst worden (onverstaanbaar) aanwezig kan zijn.

A la limite kijken we ook alsnog wat er kan verschoven worden binnen die datum, binnen dat tijdsbestek, maar ik denk ook wel dat het de geest is, en ook de afspraak die we met zijn allen onder de fractievoorzitters hebben gemaakt, bij de stemming van het gemeenteraadsbesluit, dat men inderdaad uiterlijk oktober zou landen. Ik kan alleen maar bevestigen dat dat ook de visie en de beslissing was die we in collectiviteit unaniem hebben goedgekeurd als gemeenteraad.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Oké. De heer Yüksel.

De heer Veli Yüksel. Voorzitter, misschien twee zaken.

We zijn op 29 augustus voor de eerste keer samengekomen. Bij de regeling van de werkzaamheden werd de agenda van de volgende vergadering van 5 september vastgelegd. Op 5 september zijn we samengekomen. Toen werd er ook in de regeling van de werkzaamheden

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Ik hoor... Mevrouw Temmerman, u wenst het woord te nemen?

Mevrouw Karin Temmerman. Zeer kort, mijnheer de voorzitter.

Ik heb alle voorstellen aanhoord. Ik denk dat we vooral moeten maken dat we onze werkzaamheden goed kunnen doen, en dat we kunnen eindigen in de gemeenteraad van oktober. Als er mensen zijn, die niet kunnen komen, daarjuist is het voorstel al gedaan, dan kunnen er zaken schriftelijk gebeuren, maar ik zou graag van u nu al een werkwijze horen voor de aanbevelingen.

We hebben hier vandaag en ook de dagen daarvoor al verschillende collega's gehad die zeiden van "ja, dat is toch iets dat we kunnen meenemen", "ah, en dat is een aspect dat we kunnen in de aanbeveling steken". Daar hoeven we niet mee te wachten, collega's. Ik denk dat we het over heel veel van die zaken ook eens kunnen zijn. Die zijn nu al gezegd. Laat ons niet vergeten, we hebben al heel veel mensen gehoord. We zijn al bijna, meer dan een maand hierover bezig, en ik denk dat de contouren vrij duidelijk zijn.

Ik zou van u willen, mijnheer de voorzitter, dat u ook een duidelijke tijdslijn bepaalt voor het neerleggen van de voorstellen, niet de conclusies, maar de voorstellen die de verschillende fracties in de aanbevelingen zouden willen zien. Nogmaals, ik denk dat we daar nu al kunnen mee starten.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Die tijdslijn is er, mevrouw Temmerman, ik heb het daarnet gezegd, in het voorstel dat nu voorlag. Als we nog alles in oktober wensen af te ronden, met de vraag of dat ook haalbaar is, is het de bedoeling dat elke fractie aanbevelingen doet, insteken geeft voor zaken die moeten worden opgenomen in het rapport. Dat is de afspraak die gemaakt is. U zegt?

Mevrouw Karin Temmerman. *(onverstaanbare repliek)*

dan inderdaad de maand november gebruiken om op een goede manier het verslag te maken en naar de gemeenteraad te brengen.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Mevrouw Schiettekatte.

Mevrouw Anne Schiettekatte. Voorzitter, ik wil er toch wel eens aan herinneren dat dit een afspraak was, op welke manier we gingen werken, onder de fractieleiders, dat dit bekrachtigd geweest is, dat alle fractieleiders akkoord waren om te proberen landen tegen september, uiterlijk alles neer te leggen op de gemeenteraad van oktober.

Ik vind dit geen faire manier van werken meer. Ik vind het niet kunnen, als u zelf over de namen beschikt van de bijkomende mensen die collega's willen horen, dat u daar tien dagen mee wacht, terwijl er evengoed zou kunnen gecommuniceerd geweest zijn, en zoals collega Souguir terecht opmerkt, hij is niet vertegenwoordigd in het bureau, maar dat u evengoed zou kunnen communiceren hebben met de fractieleiders van alle oppositie- en meerderheidspartijen. Ik begrijp echt niet wat uw manier van werken in dezen is.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Mevrouw Schiettekatte, als u zegt dat het besluit afgesproken is, dat oktober moet gehaald worden, is er in het besluit ook afgesproken dat de commissie en niet de voorzitter of het bureau... Het is de commissie die kan inschatten welke personen zij nodig acht te horen. In die zin, ik ga de discussie niet opnieuw openen.

Wij hebben op 23 september die namen doorgekregen. Ik heb ervoor geopteerd, zoals ook de vorige keer is gebeurd, om gans de commissie de namen voor te leggen, en hier op dit moment de commissie de vraag te stellen of men het opportuun acht om deze mensen te horen, ja of neen. Dit lijkt mij de correcte werkwijze te zijn. U gaat mij nu gaan verwijten dat ik geen correcte werkwijze toepas. Ik pas de correcte werkwijze toe zoals in het besluit staat.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Mevrouw, u moet het verslag erop nalezen. We hebben een A- en een B-lijst gemaakt, met dien verstande, en de woorden zijn letterlijk gebruikt, dat we de personen die we op de zogenaamde, zoals u zegt, B-lijst hebben gezet, gingen parkeren en voorlopig niet gingen uitnodigen, tenzij de commissie het nodig acht om ze uit te nodigen.

Het is de N-VA-fractie die het nodig acht om die mensen uit te nodigen. Het is de commissie in zijn totaliteit die het nodig moet achten en moet beslissen of het inderdaad...

Mevrouw Karin Temmerman. En van waar de datum 23 september dan, mijnheer de voorzitter? Als het niet de bedoeling was om dit verder te plannen, dan heeft die datum van 23 september geen enkele zin.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Die datum, mevrouw Temmerman, is gewoon afgesproken in het bureau, dat we zeiden "we gaan tegen 23 september de namen opvragen", zonder meer, niet met de afspraak om dan een beslissing te nemen en die dagen te plannen. Dit is niet op die manier gebeurd. Zijn er nog mensen die het woord vragen?

De heer Coddens, en dan de heer Tældeman.

De heer Rudy Coddens, schepen. Het is zo, inderdaad, u zegt het terecht, het is de N-VA-fractie die het wenselijk achtte, ook de CD&V-fractie blijkbaar, heeft u mij gezegd, een tweetal mensen...

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Twee namen, twee dezelfde namen.

De heer Rudy Coddens, schepen. ... twee dezelfde namen in het bureau. Ook in het overleg hebben we gezegd van "kijk, wij willen niet in conflict gaan, om inderdaad te gaan zeggen 'die wil ik nog uitnodigen, die wel en die niet'". Laat ons daar duidelijk in zijn.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Als de commissie er niet uitkomt, dan kan er gestemd worden als u de stemming vraagt daarover... De heer Taeldeman.

De heer Sven Taeldeman. Ik wil gewoon daaraan toevoegen dat we toch getoond hebben, de voorbije weken, dat we op een constructieve wijze luisteren naar mensen, en ook ondertussen, je voelt dat hier ook vanavond, dat daar aanbevelingen naar boven beginnen te borrelen, en ik heb hier ook van mijn collega's twee concrete suggesties gehoord, om met vereende krachten nu stilaan daaraan te beginnen werken.

Er kunnen nog schriftelijke getuigen komen, en anderzijds hebben we nu al heel wat aanbevelingen misschien, die ook al in die 180 bladzijden zitten. We kunnen daar concreet vandaag aan beginnen lezen, en daar ook elementen uithalen die kunnen leiden tot aanbevelingen. Er zijn hier constructieve voorstellen gedaan om te landen binnen termijn, die in een heel concreet gemeenteraadsbesluit zijn opgenomen.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. De heer Matthys.

De heer Bruno Matthys. Waarom gaan we niet uit van een *best case scenario*, waarbij alle nog op te roepen getuigen zich kunnen vrijmaken, hetzij donderdag of zaterdag? Dan stelt het probleem zich toch niet?

Als u nu al weet hebt dat er getuigen zijn die graag willen komen, maar die woensdag [sic] of zaterdag niet kunnen, laat die mensen dan per videoconferentie zich kenbaar maken. Laat ons uitgaan van het feit dat ze ofwel een van die twee datums kunnen, en dan moet er helemaal geen probleem zijn.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Collega's, als ik het beluister, hoor ik twee grote voorstellen, enerzijds een aantal

Er is blijkbaar wel gedebatteerd geweest over het feit van het "streven naar". Ik kijk een keer naar de fractieleiders die er toen bij waren. Wat daar dan concreet... Er is blijkbaar over gediscussieerd geweest, en de interpretatie van "streven naar".

Mevrouw Astrid De Bruycker. Maar, mijnheer de voorzitter.

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Mevrouw De Bruycker.

Mevrouw Astrid De Bruycker. Los van die semantische discussie, we zijn nu al zover geraakt, iedereen heeft zich zeer constructief opgesteld gedurende heel dit proces. Ik denk dat we nu echt wel op datzelfde elan kunnen verder gaan. Laat ons dan gewoon bij de afspraken blijven die we van in het begin gemaakt hebben.

We hebben nog twee data. Als we op die twee data even lang gaan werken als vanavond, dan hebben we nog heel veel uren, om heel veel mensen te horen, om heel veel vragen te stellen, om samen suggesties te doen voor aanbevelingen en conclusies.

Ik zou het echt heel erg jammer vinden, zonde vinden, mochten we dit hier nu moeten eindigen in een stemming, waarbij er dan een conflictsituatie komt. Laat ons alstublieft verder werken op het goede elan dat we tot nu toe hadden, en laat ons donderdag en zaterdag goed onze werkzaamheden verder zetten, eventueel aan de mensen die absoluut niet in de mogelijkheid zijn om te komen, de kans bieden om schriftelijk hun informatie mee te delen, of eventueel met een videoconferentie. We moeten ook een beetje creatief zijn, denk ik, maar dat is echt wel mogelijk.

Niemand heeft gezegd dat dit *a walk in the park* ging zijn, deze commissie. Ik denk dat wij allemaal bereid zijn om zeer hard te werken, en allemaal met datzelfde doel, namelijk een kwalitatief rapport met goede conclusies en goede aanbevelingen.

met het bureau. Als dat niet het geval is, en die mensen staan er toch op om gehoord te worden, dan zitten we in een andere situatie.

Mevrouw Karin Temmerman. Dan bespreken we het opnieuw de zaterdag.

De heer Tom Balthazar, schepen. Dat bespreken we dan zaterdag bij de regeling...

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. ... bij de regeling van de werkzaamheden op zaterdag. Kunnen we het daarover eens zijn? Dan dank ik de commissie... (*onverstaanbare replieken*) Om 10 uur.

Mevrouw Anne Schiettekatte. Voorzitter, ik zou voorstellen...

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Moment, collega's, nog even.

Mevrouw Anne Schiettekatte. Voorzitter...

De heer Daniël Termont, burgemeester. Voorzitter, mag ik ook nog een keer...?

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. Ja, mevrouw, en dan de heer Termont.

Mevrouw Anne Schiettekatte. Ik zou durven pleiten om zaterdag op een deftig uur te beginnen, niet om 10 uur, pak voor mijn part om 8 uur, we moeten toch allemaal opstaan. Pak dan 9 uur, het maakt mij niet uit, maar uiteindelijk, ik vind het, het is echt onheus. Als je om 10 uur begint, dan zitten we hier garanti tot 3, 4 uur 's middags...

De heer Filip Van Laecke, voorzitter. 9 uur.

Mevrouw Anne Schiettekatte. ... ik vind gewoon, pak een deftig uur.